

Η φωνή

των μικρών Κυπαρισσιών

6ο ΦΥΛΛΟ
τριμηνιαία εφημερίδα

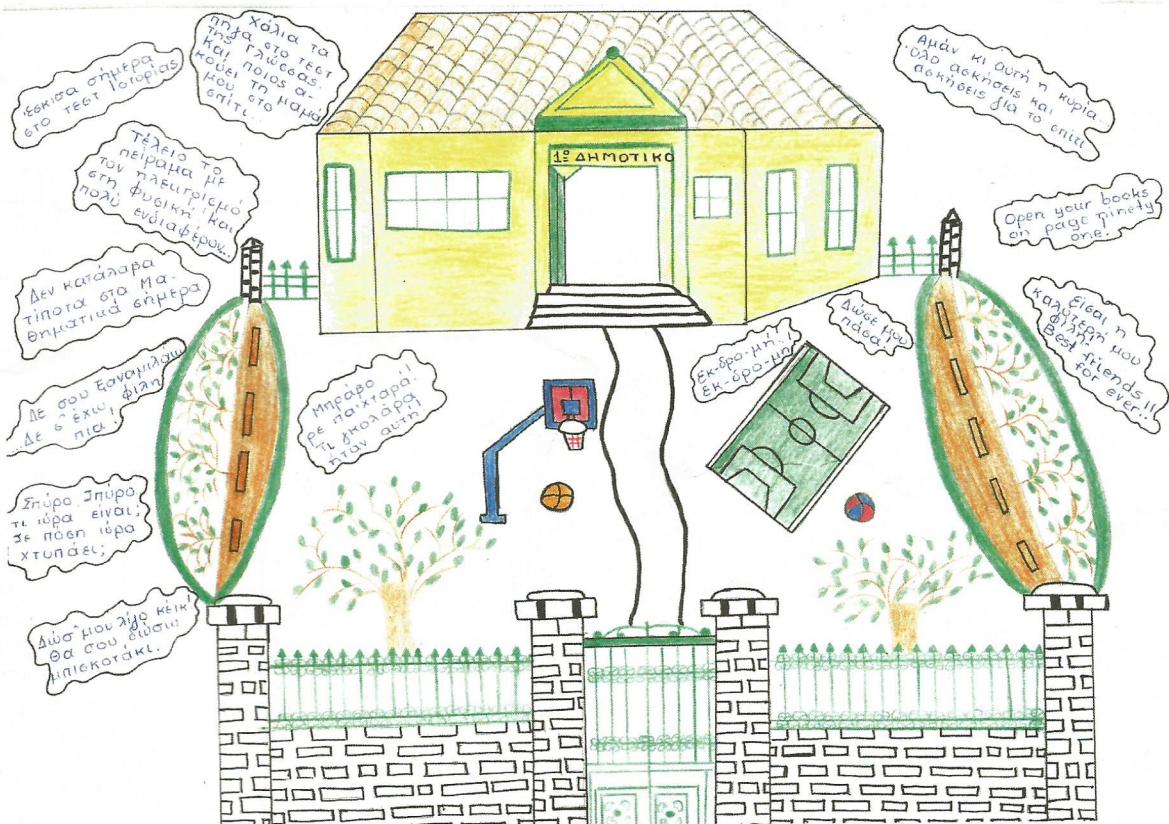
1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

2015

www.blogs.sch.gr/iolanos

ΕΝΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΑΝΤΙΟ!!!

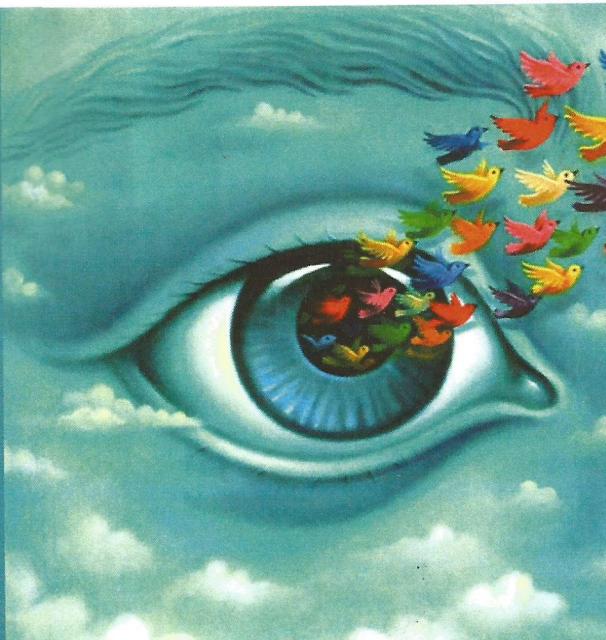
Αννα Καγιάφα Στ' τάξη

Αγαπημένοι μας μαθητές της Έκτης

Σας φαίνεται σαν ψέματα ε;
κι όμως είναι αλήθεια.....η παράσταση τέλος,
η αυλαία του Δημοτικού σχολείου μόλις έπεσε για
εσάς!!!!

Ελπίζουμε να περάσατε καλά...
Ευχόμαστε να κρατήσατε μόνο τις όμορφες
αναμνήσεις...
Να είστε πάντα μια αγαπημένη, κεφάτη,
σκανταλιάρκη παρέα .....
μα πάνω από όλα.....να μην ξεχνάτε ποτέ
να βλέπετε με θετική ματιά τη ζωή...
να ονειρεύεστε...
και να χαμογελάτε!!!

Οι εκπαιδευτικοί του 1ου Δημοτικού σχολείου
Κυπαρισσίας

ενδοσχολική βία

ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
Κ. ΣΙΟΥΤΗ
ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

• σελ. 2-3

Συνέντευξη
Αρτέμης Μ.
Αθανασάκης

• σελ. 4

5 Ιουνίου

Παγκόσμια
Ημέρα
Περιβάλλοντος

• σελ. 5

Χρόνια πολλά,
μαμά & μπαμπά!

• σελ. 6

Αφιέρωμα
στα παιδιά
της ΣΤ' τάξης

• σελ. 7-8-9-10

Ο κ. Ρούσσης

Ιωάννης
Δ/ντής Γυμνασίου
Κυπαρισσίας
απαντά σε ερωτήσεις

• σελ. 11

Έθιμα

• σελ. 12-13

Ερωτηματολόγιο
για τα παιχνίδια

• σελ. 14

Εσύ
και το ποδήλατό σου

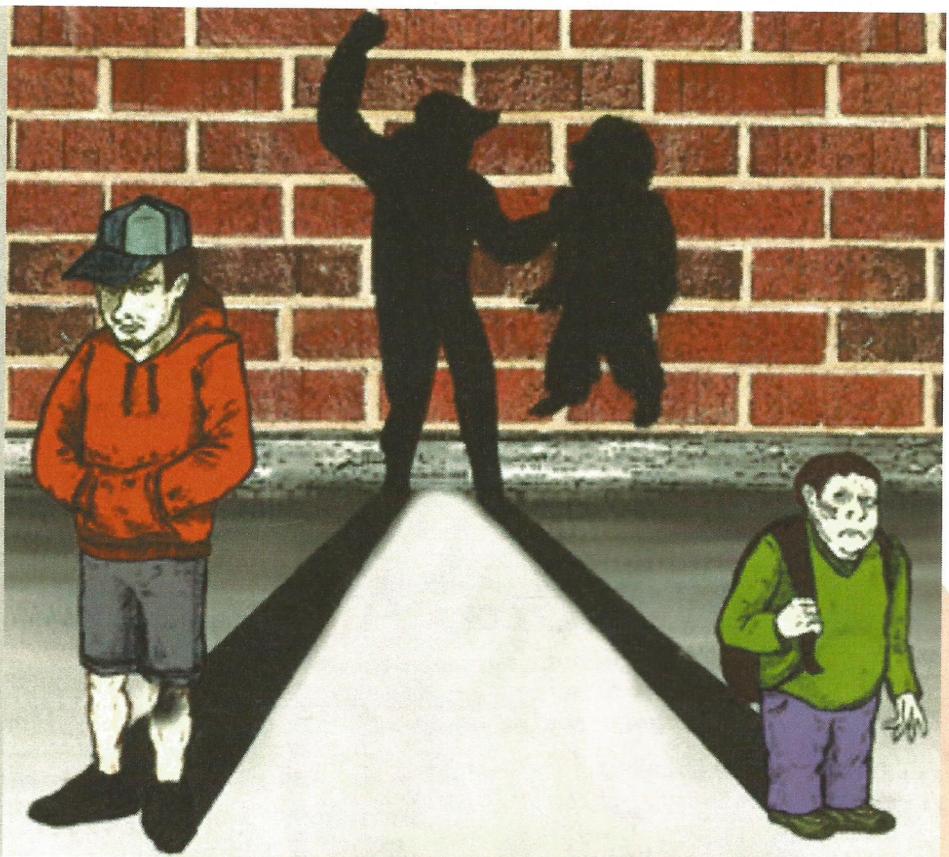
• σελ. 15

Καλό Καλοκαίρι

• σελ. 16

ενδοσχολική βία

**Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
Κ. ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΙΟΥΤΗ
ΑΠΑΝΤΑ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

1. Ποιό είναι το προφίλ του μαθητή - θύτη;

Το παιδί που ασκεί ενδοσχολική βία είναι συνήθως άτομο:

- Με ανασφάλειες που θέλει να τραβήξει το ενδιαφέρον του σχολείου
- Θέλει να αισθάνεται ισχυρός και γι' αυτό όταν κακομεταχειρίζεται τους άλλους νιώθει ευχαρίστηση
- Είναι αντιδραστικό και αγνικούνωνικό
- Δεν έχει ηθικούς φραγμούς ούτε εκδηλώνει μεταμέλεια για τις πράξεις του
- Παραμένει ψυχρός και αδιάφορο για το θύμα
- Δικαιολογεί τις ενέργειες με τον ισχυρισμό, ότι τον προκάλεσαν τα ίδια τα θύματα
- Δεν διακρίνει την διεκδικητικότητα από την επιθετικότητα. Οποιοδήποτε πρόβλημα το διαχειρίζεται με επιθετικότητα
- Είναι άτομο που χαρακτηρίζεται από ένα υπερτροφικό "εγώ"

2. Ποιο είναι το προφίλ του μαθητή θύμα;

Το παιδί που δέχεται βία είναι συνήθως:

- Άτομο ντροπαλό, συνεσταλμένο, επιφυλακτικό, εσωστρεφές με πολλές ανασφάλειες
- Έχει χαμηλή αυτοεκτίμηση
- Έχει λίγους ή καθόλου φίλους
- Δυσκολεύεται να υποστηρίξει τον εαυτό του και τα δικαιώματά του
- Όταν δέχεται επίθεση από άλλους μαθητές, αντιδρά συχνά με κλάμα (τουλάχιστον σε μικρότερες τάξεις) και με απόσυρση

3. Ποιες είναι οι αντιδράσεις παραπτηρητών - μαθητών;

Τα παιδιά - παραπτηρητές περιστατικών βίας μπορεί να αντιδράσουν στο περιστατικό με τους εξής τρόπους:

- Κάποια υποστηρίζουν το θύτη με διάφορους τρόπους, όπως γέλια και χειροκροτήματα
- Κάποια άλλα απομακρύνονται υποκρινόμενα ότι δεν είδαν τίποτα
- Άλλα τρομοκρατούνται, "παγώνουν"
- Κάποια δεν παίρνουν θέση

Τα παιδιά θα πρέπει να προσπαθήσουν να βοηθήσουν το θύμα, να αποδοκιμάσουν τον θύτη και να τρέξουν να φέρουν βοήθεια.

4. Πώς μπορεί να βοηθήσει το σχολείο,

α) τον μαθητή - θύμα, β) τον μαθητή θύτη

Είναι σημαντικό:

- Το σχολείο να είναι προσιτό σε όλους τους μαθητές, να τους βοηθάει ισότιμα, δίνοντας τη δυνατότητα σε κάθε παιδί να προοδεύσει, χωρίς να του προτείνει έναν απρόσιτο στόχο
- Να έχει ως κέντρο τα παιδιά
- Συνεργασία με τους γονείς και συμμετοχή τους στη σχολική ζωή
- Ύπαρξη κώδικα συμπεριφοράς
- Προγράμματα ψυχοκοινωνικής αγωγής
- Να συνδέθει με τις υπάρχουσες κοινωνικές συνθήκες και να μη λειτουργεί σαν να μην το αγγίζουν οι κοινωνικές αλλαγές
- Οι μαθητές χρειάζεται να αναπτύξουν όπως λέει ο Bandura κοινωνικές δεξιότητες:
  - αυτοεκτίμηση
  - εμπιστοσύνη στον εαυτό τους
  - να αρνούνται την πίεση των συνομηλίκων ή άλλων ενηλίκων
  - να χειρίζονται τις συγκινήσεις - συναισθήματά τους
  - να διαπραγματεύονται

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Κ. ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΙΟΥΤΗ

ΑΠΑΝΤΑ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΟΝΙΩΝ

- 1. Όταν το παιδί μας δέχεται βία και δεν μας το λέει, εμείς πώς θα το καταλάβουμε;**
Ορισμένες ενδείξεις που πιθανόν να υποδηλώνουν ότι το παιδί έχει πέσει θύμα βίας είναι:
- Η μειωμένη διάθεσή του ή η άρνησή του να πάει στο σχολείο με πρόσχημα αδιαθεσία
- Οι αδικαιολόγητες απονοσίες
- Η απροσδόκητη μαθησιακή του πτώση που αποτυπώνεται με βαθμούς που πέφτουν
- Το ότι καθυστερεί να πάει στο σχολείο ή αργεί να επιστρέψει στο σπίτι
- Ότι τα ρούχα του είναι σχισμένα
- Το ότι έχει σημάδια και μελανιές στο σώμα και αποφεύγει να εξηγήσει πως συνέβησαν
- Το ότι χάνει τα πράγματά του
- Το ότι σας ζητάει συχνά χρήματα
- Το ότι υπάρχουν ξαφνικές αλλαγές στη διάθεσή του που επιμένουν
- Το ότι αρνείται να συμμετέχει σε σχολικές δραστηριότητες
- Το ότι παραπονιέται για ψυχοσωματικά προβλήματα (άγχος, διαταραχές ύπνου, συναισθήματα ανασφάλειας και φόβου...)
- 2. Πώς θα καταλάβουμε ότι το παιδί μας ασκεί βία;**
Το παιδί μέσα από την οικογένεια μαθαίνει να συμπεριφέρεται σωστά, ανάλογα με το κοινωνικό σύνολο. Το παιδί λοιπόν γίνεται βίαιο και επιθετικό όταν:
- Οι γονείς είναι αυταρχικοί, τυμωρητικοί και καθόλου υποστηρικτικοί
- Η χρήση βίας γίνεται μέθοδος επίλυσης προβλημάτων
- Υπάρχει συναισθηματική παραμέληση και έλλειψη τρυφερότητας στα πρώτα χρόνια της ζωής του
- Τα ξεσπάσματα θυμού και οι σωματικές τιμωρίες πραγματοποιούνται όλο και πιο συχνά
- Οι γονείς συμπεριφέρονται βίαια στα παιδιά τους ή δείχνουν ανοχή στη βίαιη συμπεριφορά τους
- Υπάρχει έλλειψη ορίων που εκλαμβάνεται από τα παιδιά ως αδιαφορία
Τα παιδιά που βλέπουν την παλάμη των γονιών τους σε τακτική βάση, έχουν περισσότερες πιθανότητες να παρουσιάσουν προβληματική συμπεριφορά και να υιοθετήσουν την πρακτική βίας προς τους άλλους.
- 3. Αν το παιδί μας ασκεί βία - παρ όλες τις συζητήσεις που γίνονται στο σπίτι - πώς πρέπει να αντιδράσουμε;**
- Να συζητήσετε με το Δ/ντή του σχολείου για το περιστατικό βίας που προκλήθηκε από το παιδί σας
- Να συνεργαστείτε με το σχολείο για την αντιρετώπιση του προβλήματος του παιδιού σας σχετικά με τη βία για την εφαρμογή των κανόνων, των συνεπειών και την πρόληψη τέτοιων συμπεριφορών
- Να παρακολουθείτε την εξέλιξη της κατάστασης, για παρατηρείτε αν το παιδί σας εμπλέκεται συχνά σε κανγάδες ή εκδηλώνει εκφοβιστική συμπεριφορά και με τα παιδιά της γειτονιάς ή και με εσάς στο σπίτι
- Να συνεργαστείτε με υποστηρικτικούς μηχανισμούς (ψυχολόγους - κοινωνικούς λειτουργούς...)
- Να αποτελείτε και εσείς οι ίδιοι θετικό πρότυπο κοινωνικής συμπεριφοράς
- 4. Αν το παιδί μας είναι θύμα ενδοσχολικής βίας πώς πρέπει να αντιδράσουμε και που να απενθύνθουμε;**
Εάν αντιληφθείτε, ότι το παιδί σας είναι θύμα ενδοσχολικής βίας θα πρέπει:
- Να συζητήσετε με το παιδί
- Να το διαβεβαιώσετε ότι δεν ευθύνεται το ίδιο για ότι έχει συμβεί
- Να του υπενθυμίσετε ότι το νοιάζεστε και ότι είστε αυτοί που το προστατεύετε
- Να του τονίσετε ότι μπορείτε να αντιμετωπίσετε την κατάσταση μαζί
- Να του πείτε ότι τα πράγματα θα αλλάξουν μόνο αν "σπάσει η σιωπή"
- Να προτείνετε στο παιδί πρακτικούς τρόπους για την αντιμετώπιση δύσκολων καταστάσεων
- Μάθετε το παιδί σας πώς να λέει με σταθερή, αποφασιωτική και αυστηρή φωνή "Δεν μου αρέσει και δεν ανέχομαι αυτό που κάνεις", "Σταμάτησε αυτό που κάνεις, αλλιώς θα σε αναφέρω στον δάσκαλο, στον Δ/ντή..."
- Ενθαρρύνετε τα παιδιά να δημιουργούν φιλίες, να συμμετέχουν σε δραστηριότητες που τα ενδιαφέρουν. Τα παιδιά που αισθάνονται ικανοποιημένα από τις σχέσεις τους με άλλα παιδιά είναι λιγότερο ευάλωτα στον εκφοβισμό
- Συνεργαστείτε με τους δασκάλους του παιδιού σας για το κάθε περιστατικό και τους τρόπους αντιμετώπισης
- Αν το παιδί σας παραπονιέται για μεγάλο χρονικό διάστημα ότι έχει σωματικούς πόνους, δυσκολίες στον ύπνο ή αρνείται να πάει στο σχολείο θα ήταν καλό να επισκεφθείτε έναν ειδικό ψυχικής υγείας για παιδιά (ψυχολόγο..).
- 5. Επειδή τα φαινόμενα ενδοσχολικής βίας συνεχώς ανδραγάντωνται υπάρχει πρόβλεψη για τη στελέχωση των σχολείων με ειδικούς παιδοψυχολόγους.**
Αν και οι εκπαιδευτικοί επιθυμούν να υποστηρίζονται στο εκπαιδευτικό τους έργο από ειδικούς επιστήμονες (παιδοψυχολόγους...) των οποίων ο διορισμός σε μεγάλες σχολικές μονάδες προβλέπεται από τον Ν. 1566/85, παρ όλα αυτά δεν έχουν τοποθετηθεί.
Ευχή μας είναι στο μέλλον να υπάρξει η δυνατότητα πρόσληψης ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού στις σχολικές μονάδες.

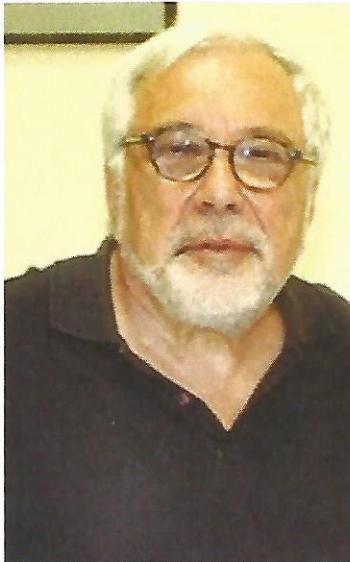
Τα στοιχεία είναι ανησυχητικά

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι μια πραγματικότητα που απασχολεί πολλούς γονείς σε όλα τα κράτη του κόσμου. Είναι η χρήση βίας μεταξύ μαθητών με σκοπό να προκαλέσει στους άλλους πόνο και αναστάτωση. Σε άλλες ενωσιακές χώρες και στις ΗΠΑ αυτά τα φαινόμενα είναι σχετικά πιο συνηθισμένα σε σύγκριση με την ελληνική πραγματικότητα. Τα τελευταία χρόνια όμως το πρόβλημα εμφανίζεται και στο τόπο μας με αυξανόμενη συχνότητα. Στατιστικές της Αμερικανικής Ιατρικής Ένωσης αναφέρουν ότι 15-30% των μαθητών εμπλέκονται σε φαινόμενα εκφοβισμού είτε ως θύματα είτε ως θύτες.

Οι μαθητές δηλώνουν ότι έχουν δεχθεί εκφοβισμό ήδη από το δημοτικό. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, τα ποσοστά εκφοβισμού και θυματοποίησης μεταξύ των Ελλήνων μαθητών του δημοτικού και του γυμνασίου είναι παρόμοια με αυτά των χωρών της βόρειας και δυτικής Ευρώπης, όπως η Ιρλανδία και η Νορβηγία αλλά πάντως μικρότερα από αυτά που αναφέρονται στην Αγγλία και στις ΗΠΑ.

κ. Αρτέμη Αθανασάκη,

Συμπληρώνετε όπως εσείς θέλετε:

-
- Σαν μαθητής ήμουν «μέτριας επίδοσης» γιατί διάβαζα πολύ μόνο τα μαθήματα που μου άρεσαν.
  - Το αγαπημένο μου μάθημα ήταν τα ελληνικά (δηλαδή η νέα ελληνική γλώσσα και η έκθεση)
  - Το χειρότερό μου μάθημα ήταν τα «φυσικά», τα οποία αργότερα αγάπησα και «οπούδασα» στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.
  - Το αγαπημένο μου παιχνίδι ήταν «κυνηγητό».
  - Η αγαπημένη μου ομάδα είναι (ήταν) ο Παναθηναϊκός, παρόλο που δεν συμπαθώ το ποδόσφαιρο, επειδή στριζέται στο «χρήμα» και όχι στο «φίλαθλο πνεύμα».
  - Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι οι διηγήσεις του Νίκου Καζαντζάκης και κυρίως η «Ασκητική» του.
  - Το αγαπημένο μου τραγούδι είναι το "Melody" του άλμπουμ "Black and Blue" των Rolling Stones"
  - Η αγαπημένη μου ταινία είναι το «Άρωμα γυναίκας» με τον Άλ Πατσίνο.
  - Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το πράσινο.
  - Τα αγαπημένα μου φαγητά είναι «αρνάκι φρικασέ» και «σπανακόριζο»
  - Ο αγαπημένος μου παιδικός ήρωας είναι ο «Ταρζάν».

Γράφω 5 επίθετα που με χαρακτηρίζουν: επικοινωνιακός, παρορμητικός, ειλικρινής, αυθόρυμπος και «γνήσιος»
Ευτυχία για μένα είναι να συζητώ με ανθρώπους που εκτιμώ και αγαπώ, τα «προβλήματα», τις δυσκολίες μας και τις προοπτικές μας, ήρεμα και ήσυχα, κοιτώντας τη θάλασσα, που απλώνεται μπροστά μας.

Η αγαπημένη μου φράση είναι: «Τίποτα δεν είναι απόλυτο, όλα είναι σχετικά και τμήματα της πολυεπίπεδης αλήθειας»

1. Πότε ανακαλύψατε την αγάπη σας για το περιβάλλον και αποφασίσατε να κάνετε αυτή τη δουλειά;

Η αγάπη μου για το 'περιβάλλον' μου διαμορφώθηκε έντονα μετά τις σπουδές που έκανα στο πανεπιστήμιο του SALFORD (Αγγλίας) για την 'Οικολογία', ώστερα από υποτροφία που πήρα από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (I.K.Y.) της χώρας μας.

2. «Αγαπώ και σέβομαι το περιβάλλον». Τι σημαίνει για σας αυτή η φράση;

Αγαπώ και σέβομαι το περιβάλλον' για μένα σημαίνει ότι έχω κατανοήσει και συνειδητοποιήσει ότι το περιβάλλον (τοπικό και πλανητικό) είναι το 'σπίτι μας' που έχουμε όλοι υποχρέωση να αγαπούμε, να σεβόμαστε και να φροντίζουμε, γιατί από αυτό εξαρτάται και η επιβίωσή μας και η ποιότητα της ζωής μας.

3. Πολλές βροχές φέτος. Γιατί διαβάζουμε ότι στις επόμενες δεκαετίες θα πάρει εφιαλτικές διαστάσεις η λευψυδρία στην Ελλάδα;

Οι έντονες φετινές βροχές, αλλά και οι μελλοντικές λευψυδρίες αποτελούν φαινόμενα της 'κλιματικής αλλαγής' η οποία τις τελευταίες δεκαετίες απειλεί την ισορροπία του φυσικού περιβάλλοντος, όπως δείχνουν οισβαρές και αξιόπιστες έρευνες παγκόσμιων περιβαλλοντικών οργανισμών.

4. Έχει αυξηθεί η ερημοποίηση στην Ελλάδα;

Η μεγάλη διάρκεια και ένταση των καλοκαιρινών καυσώνων, η άνοδος της θερμοκρασίας, αλλά και η εγκατάλειψη των παραγωγικών γεωργικών εκτάσεων, δείχνουν ότι έχει αυξηθεί η ερημοποίηση στην Ελλάδα.

5. Πολλοί στην περιοχή μας χρησιμοποιούν το τζάκι για να ζεσταθούν. Είναι επικίνδυνο για την υγεία μας;

Με την υπάρχουσα και συνεχιζόμενη οικονομική κρίση, πολλοί χρησιμοποιούν τα τζάκια για θέρμανση το χειμώνα, με αποτέλεσμα να εκλύνονται στην ατμόσφαιρα πολλοί και επικίνδυνοι ρύποι (CO₂, NO_x, κ.ά.), επικίνδυνοι για την υγεία μας.

6. Γιατί δε γίνεται αφαλάτωση του νερού για να μην πεθαίνουν τα παιδάκια εξαιτίας της έλλειψης πόσιμου νερού;

Έχουν γίνει πολλοί πειραματισμοί για την αφαλάτωση του νερού, παγκοσμίως, αλλά και στον τόπο μας (Σύμη, Αστυπάλαια, Κρήτη, κ.ά.), που δεν έχουν όμως θετικά αποτέλεσματα γιατί και το κόστος της επεξεργασίας είναι τεράστιο, αλλά και τα τεχνολογικά μέσα δεν λειτουργούν αποδοτικά.

7. Υπάρχουν πολλά «έξυπνα» σπίτια στην Ελλάδα;

Έχουν σπίτια στην Ελλάδα για μένα σημαίνουν τα νοικοκυριά που κάνουν εξοικονόμηση ενέργειας και λειτουργούν με τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ηλιακής, αιολικής, υδραυλικής κ.ά.). Οι πηγές αυτές παρέχουν ενέργεια δωρεάν και επιπλέον δεν προκαλούν ρύπανση στο περιβάλλον. Εννοείται ότι η απόδοση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας είναι ακόμα (πειραματικά) λιγοστή, αλλά επαρκής για να λύσει τις ενεργειακές ανάγκες των μικρο-νοικοκυριών στον τόπο μας.

8. Πώς σας ήρθε η ιδέα να κάνετε «Το χαμόγελο της αβύσσου»;

Το 'χαμόγελο της αβύσσου' αποτελεί ένα μουσικό-ποιητικό ντοκουμέντο, που λειτουργεί με 'σκληρούς' ποιητικούς στίχους (οι οποίοι σε κάνουν να σκέφτεσαι βαθιά) και με μουσική συγκεκριμένη (η οποία σε βοηθά συναισθηματικά να 'μπάσεις' τους στίχους μέσα σου). Το ντοκουμέντο αυτό (που ελπίζω να δείχνουμε στο σχολείο σας) θεωρώ ότι είναι σπουδαίο μέσον ενημέρωσης, ευαισθητοποίησης και ενεργοποίησης για τα παιδιά που το παρατηρούν προσεκτικά, τα οποία 'αύριο' θα είναι οι μελλοντικοί 'πολίτες' της ελληνικής κοινωνίας.

9. Ενας φυσικός πότε προλαβαίνει και διαβάζει ποίηση και επιχειρεί να προσεγγίσει συγκεκριμένους στίχους (ιδεολογικόν, κοινωνικόν, πολιτισμικόν και εκπαιδευτικόν χαρακτήρα) κάτι που είναι πολύ δύσκολο. Στοχασμός με μουσική..

Ένας φυσικός και κυρίως εκπαιδευτικός των φυσικών επιστημών, για μένα, δεν είναι ολοκληρωμένος (στους ρόλους του και στις επιδιώξεις του, μέσα και έξω από τη σχολική αίθουσα), αν δεν προβληματίζεται ιδεολογικά, κοινωνικά και πολιτισμικά) και αν δεν είναι καλλιεργημένος μέσω της μουσικής, θεατρικής και κινηματογραφικής παιδείας.

10. Ποια η αγαπημένη σας φράση από το μουσικό-ποιητικό αυτό οδιοπορικό στοχασμού-προβληματισμού και ευαισθητοποίησης;

Η αγαπημένη μου φράση μουσικό-ποιητικό οδιοπορικό του 'χαμόγελου της αβύσσου' είναι ένα γνωμικό του Νίκου Καζαντζάκη που λέει: -Δεν φοβάμαι τίποτα, δεν ελπίζω τίποτα, είμαι λεύτερος!

Απειλούμενο είδος παραμένει το “στολίδι των παραλιών”, το περίφημο κρινάκι της θάλασσας (Pancratium Maritimum) ή κρινάκι της Παναγίας (μας και πρωτανθήζει το Δεκαπενταύγουστο). Τα κρινάκια αυτά είναι πανέμορφα και μοναχικά, σαν τους λεύτερους ανθρώπους, που σκορπάνε τ’ άρωμα της ελευθερίας τους στις ερημιές και τις αρμύρες ψυχών και τόπων....

11. Εχετε να προτείνετε κάποια λύση για την αντιμετώπιση της κρίσης;

Για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που εξακολουθεί να μαστίζει τον τόπο μας προτείνω:

- Να αποδεκτούμε ότι γι' αυτήν δεν φτάνε μόνο οι άλλοι (οι ξένοι, οι πολιτικοί, οι επιχειρηματίες, κ. α.), αλλά 'και εμείς' με τη σπατάλη μας και την οικονομική μας λαμαργία.

- Να ζούμε μια ήρεμη και ήσυχη ζωή με τα λίγα χρήματα που ακόμα διαθέτουμε (όπως ζούσαμε και στο μακρινό παρελθόν), χωρίς βέβαια στερήσεις βασικών αγαθών, αλλά και χωρίς πομπώδης και πολυτελή μέσα επιβίωσης (όπως ρούχα με 'μάρκες' αυτοκίνητα πολυτελείας και άλλες μεγαλομανείς επιδιώξεις).

12. Πώς φαντάζεστε ένα ιδανικό σχολείο;

Ιδανικό σχολείο -για μένα- είναι ένα σχολείο που δεν ενδιαφέρεται μόνο για την οικοδόμηση γνώσεων στα παιδιά, αλλά και για τη διαμόρφωση αντιλήψεων, αξιών, στάσεων και συμπειριφορών που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής. Ο στόχος αυτός των αξιών, ήθων και συμπειριφορών συνήθων προσεγγίζεται με την ανάπτυξη προγραμμάτων περιβαλλοντικής αγωγής, αγωγής καταναλωτή, αγωγής υγείας και πολιτισμού, σ' ένα κλίμα επικοινωνίας, δημιουργικότητας, ευχαρίστησης και ενθύσιασμού που καθορίζει η ενεργητική συμμετοχή των παιδιών.

13. Με τις γνώσεις και την εμπειρία που έχετε τώρα, ποιος είναι κατά τη γνώμη σας ο ενδεδειγμένος τρόπος για να μεγαλώσει ένα παιδί; Ο ενδεδειγμένος θετικός τρόπος ανάπτυξης ενός παιδιού καθορίζεται σήμερα:

α) Από το ισορροπημένο και υγιές ως προς τις κοινωνικές αξίες οικογενειακό περιβάλλον.

β) Από τις αντιλήψεις, στάσεις και συμπειριφορές φίλων, συμμαθητών συγγενών και συνομηλίκων του παιδιού, στο κοινωνικό του περιβάλλον.

γ) Από την ποιότητα (γνώσεις-ικανότητες-συμπειριφορές-αξίες) του σχολικού περιβάλλοντος.

δ) Από την καθηέρωση ορίων και περιορισμών που οι γονείς επιβάλλουν, στην προσπάθειά τους να απελευθερώσουν τα παιδιά από τα μηνύματα που τα οδηγούν στις σαθρές εμπορευματικές αξίες της σημερινής καταναλωτικής κοινωνίας.

14. Τι θα θέλατε να πείτε σε μας τα παιδιά για να κλείσουμε τη συνέντευξη μας;

Τέλος, θα ήθελα να πω στα παιδιά: ότι σημασία και νόημα δεν έχει μόνο η πρόσδοση τους στο σχολείο, στην επιστήμη και στη μελλοντική (ελπίζω) εργασία, αλλά και η πολιτισμική τους καλλιέργεια, η επικοινωνιακή τους καθαρότητα, η προσωπική τους υπευθυνότητα και εντιμότητα, καθώς και η κοινωνική και ανθρωποτική τους ευαισθησία.

15. Σας ευχαριστούμε για το χρόνο σας!

Με τιμή, χαρά, ευχές και συγκίνηση!

Αρτέμης Μ. Αθανασάκης

Η παρακάτω ιστορία είναι γραμμένη από τους μαθητές της Δ1 τάξης (με τη βοήθεια της δασκάλας τους) και αφιερώνεται στα λιγοστά -πια- κρινάκια της Παναγίας που στολίζουν κάποιες παραλίες της Κυπαρισσίας...

5 Ιουνίου - Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος

Το κρινάκι της Παναγίας

Ήταν ένα τόσο όμορφο... τόσο γλυκό... τόσο ντελικάτο... Όρθωντε το λεπτό του κορμάκι πάνω στη χρυσαφένια άρμο και καμάρωνε εκστασιασμένο... Ένιωθε μια μικρή υπερηφάνια που οι μελισσούλες και οι πεταλούδιτσες του έδειχναν ολοφάνερα την προτίμησή τους και βυθίζονταν στα ολόλευκα ανθάκια του ρουφώντας τους ολόγλυκους χυμούς του. Κι όλο σκόρπιζε το υπέροχο διακριτικό του άρωμα τριγύρω... Αχ, στα αλήθεια άξιζε τον κόπο που ήταν θαμμένο για 5 ολόκληρα χρόνια και σχεδίαζε... ονειρευόταν... περίμενε τούτη τη στιγμή. Με τη σκέψη του ταξίδεψε στο παρελθόν.

Ήταν ένα τόσο δα μικρό ασχημούλικο σποράκι που μόλις είχε φύγει από την αγκαλιά της μανούλας του με ένα δύνατο φύσημα του αέρα. Στεκόταν και περίμενε υπομονετικά πάνω στη χρυσαφένια άρμο, ανάμεσα στα βοτσαλάκια και τα κοχυλάκια. Παρακαλούσε να έρθει κάποιο κυματάκι να το πάρει μακριά. Όμως τα κυματάκια ξετρελαμένα από το πολύ παιχνίδι δεν το άκουγαν. Ωστόπου έφτασε η μεγάλη μέρα που ένα μικρό κυματάκι άκουσε την παραπονεμένη φωνούλα του, το άγγιξε απαλά και το τράβηξε στη φιλόξενη αγκαλιά της θάλασσας. Τι ωραία που ήταν! Έκανε τραπατάλια στα γαλανά κύματα... Έκανε βουτιές χαρούμενο κι ελευθερο... Το έσυραν υπόκαμποι... Σεργιάνισε στις γειτονιές των δελφινιών... Χώθηκε μέσα στα πολύχρωμα κοράλλια... Έπαιξε με τους αχινούς... Αστειεύτηκε με τα καρβουνάκια... Κι αφού κουράστηκε με τα ατέλειωτα παιχνίδια στη θάλασσα, ζήτησε από το φίλο του τον γλάρο, να το πάρει στα φτερά του και να πετάξει φηλά, για να διαλέξει μια όμορφη παραλία να ζήσει. Έτοι κι έγινε.

Από το απέραντο γαλάζιο της θάλασσας βρέθηκε στο απέραντο γαλάζιο του ουρανού, να μιλάει με τα σκανταλιάρικα συννεφάκια και να παίζει κρυφτό με τις τρελούτουκες ηλιαχτίδες. Κοίταζε όμως και στη γη μήπως και βρει μια όμορφη, ήσυχη παραλία με βοτσαλάκι για να κάνει την οικογένειά του. Μια μέρα, λοιπόν, είδε μια μαγευτική παραλία ακριβώς όπως τη ζητούσε. Η καρδούλα του χτύπησε δυνατά. Εδώ θέλω να ζήσω! αποφάσισε κι ο γλάρος τον ακούμπησε τρυφερά πάνω στην άρμο, τον αποχαιρέτησε και συνέχισε τα ταξίδια του στα μονοπάτια του ουρανού. Ο μικρός μας σπόρος χώθηκε βαθιά... πολύ βαθιά μέσα στην άρμο, γιατί έπρεπε να βρει νερό για τις ανάγκες του... Για πέντε ολόκληρα χρόνια έμεινε θαμμένος μέσα στο απόλυτο σκοτάδι και τελικά τα κατάφερε... Και νάτο σήμερα το κρινάκι μας όμορφο και καμαρωτό... Κοίταζε γύρω του ευτυχισμένο και ονειρευόταν την παραλία του γεμάτη ολόλευκα κρινάκια - τα παιδάκια του... Με τα μάτια της φαντασίας του έβλεπε γύρω του μια ολόκληρη αποικία με κρινάκια. Είχε μάλιστα μοιραστεί τα σχέδιά του με τις νυχτόβιες πεταλούδιτσες που θα το βοήθουσαν στην επικονίαση. Μα τι όμορφη που είναι η ζωή! Ήταν απογευματάκι... Οι καυτές ακτίνες του ήλιου πήγαιναν για όπου και το κρινάκι μας περίμενε τις φιλεναδίτσες του για να σχεδιάσουν τις επόμενες κινήσεις τους. Ξαφνικά ένας δυνατός θόρυβος ακούστηκε και ένα ανατριχιαστικό στριγγιλισμα φρένων. Αχ, τι ωραία παραλία! Είναι μόνο δική μας... Όρα για βόλτες με το τζιπ! Θα βγάλουμε φωτογραφίες και το ηλιοβασίλεμα... Οι φίλοι μας θα σκάσουν από τη ζήλεια τους... Μη, μη φώναζε κατατρομαγμένο το όμορφο κρινάκι μας. Ένα μαρσάρισμα... και σε λίγο ένα δυνατό κρατς. Το λυγερό του κορμάκι έσπασε στα δύο... Το βράδυ οι πεταλούδιτσες το αναζήτησαν... Μάταια όμως!!!!

Η φύση διδάσκει.

Η περιπέτεια της πεταλούδας...

«Μια ημέρα, ένα μικρό άνοιγμα εμφανίστηκε σε ένα κουκούλι. Ένας άντρας κάθισε και παρακολούθησε την πεταλούδα για ώρες καθώς πάλευε για να περάσει το σώμα της μέσα από τη μικρή τρύπα. Τότε, φάνηκε σαν να είχε σταματήσει κάθε προσπάθεια. Ήμοιαζε σαν να είχε προχωρήσει όσο μπορούσε και να μην μπορούσε να πάει παραπέρα. Τότε ο άντρας αποφάσισε να βοηθήσει την πεταλούδα, πήρε ένα ψαλίδι και άνοιξε το κουκούλι. Η πεταλούδα τότε ξεπρόβαλε εύκολα. Άλλα είχε ένα μαραμένο σώμα και ζαρωμένα φτερά. Ο άντρας συνέχισε να παρακολουθεί γιατί περίμενε, από στιγμή σε στιγμή, ότι τα φτερά θα άνοιγαν, θα μεγάλωναν και θα επεκτείνονταν, ότι θα ήταν ικανά να στηρίξουν το σώμα της πεταλούδας και ότι θα γίνονταν γερά. Η πεταλούδα πέρασε την υπόλοιπη ζωή της περιφερόμενη αργά και δύσκολα με το σώμα της μαραμένο και τα φτερά της ζαρωμένα. Ποτέ δεν μπόρεσε να πετάξει.

Αυτό που ο άντρας, με την ευγένεια και την καλή του θέληση, δεν μπόρεσε να κατανοήσει ήταν ότι ο περιορισμός του κουκούλιού και ο αγώνας που απαιτήθηκε από την πεταλούδα ήταν ο μόνος τρόπος για να αναγκάσει τα υγρά να κινηθούν από το σώμα της πεταλούδας προς τα φτερά της, έτοι ώστε να είναι έτοιμη να πετάξει μόλις κατάφερνε να απελευθερώθει από το κουκούλι. Μερικές φορές ο αγώνας είναι ακριβώς αυτό που έχει ανάγκη η ζωή μας.

Αν η ζωή επιτρέψει να περάσουμε τη ζωή μας χωρίς δυσκολίες, αυτό θα έχει παραλυτική επίδραση πάνω μας. Δε θα γινόμασταν τόσο δυνατοί όσο θα μπορούσαμε να γίνουμε. Ποτέ δε θα γινόμασταν ικανοί να "πετάξουμε".

τις ιστορίες έφεραν οι μαθητές Γιάννης Βλάχος - Δήμητρα Βλάχου-Κατερίνα Κανναβού - Κυριάκος Αθανασόπουλος - Κων/νος Θεοδωρόπουλος Παναγιώτα Ζαχαροπούλου Δ' τάξη

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Κάθε χρόνο με τη λήξη του διδακτικού έτους οι γονείς ρωτούν τους εκπαιδευτικούς:

-Να ξεκουραστούν τα παιδιά μακριά από τα βιβλία και τις σκέψεις ή να κουβαλήσουμε στις διακοπές εκτός από τα μπραστούκια και βιβλία;

-Μήπως θα ξεχάσει αυτά που έμαθε το Χειμώνα μετά τις διακοπές. Οι διακοπές το καλοκαιριό έχουν σαν στόχο την ανάπτυξη και την ξεκούραση των μαθητών. Είναι γεγονός όμως ότι η απόλυτη απράξια και αποδιογάνωση, μπορεί να οδηγήσουν το παιδί σε αποσυντονισμό και να δυσκολευτεί να μπει ξανά στο κλίμα του σχολείου το Σεπτέμβριο.

ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΕΝΕ:

-Δεν πέζουμε τα παιδιά να κάνουν επανάληψη της σχολικής όλης. Υπάρχουν τρόποι να γίνεται η επανάληψη διασκεδαστικά π.χ. μέσα στην καθημερινότητα, ακόμα και στην παραλία μπορούν να παίζουν και να μάθουν με τους γονείς.

-Είναι απαγορευτικό να βρίσκουν οι γονείς τα βιβλία της επόμενης χρονιάς, να παίρνουν το ρόλο του εκπαιδευτικού και να διδάσκουν την όλη.

Προκαλεί άγχος στο παιδί και μπορεί να το οδηγήσει σε αρνητική

Χρόνια πολλά, μαμά & μπαμπά!

Αφιερωμένο εξαιρετικά σε σας
το περιεχόμενο της σελίδας!
Διαβάστε προσεκτικά... κι εμπεδώστε επιτέλους
κάποια πράγματα!...

Πώς οι μαμάδες πλέκουν τα όνειρα των παιδιών τους

Σε ένα μέρος πολύ μακρινό, οι μαμάδες έχουν το έθιμο την ημέρα που γεννιέται ένα παιδί να ξεκινήσουν το μεγαλύτερο εργόχειρο του κόσμου. Εφοδιάζονται με βελόνες και νήματα και πλέκουν ασταμάτητα τα όνειρα τους για τα νεογέννητα μωρά τους. Πολύχρωμες βελονιές σχηματίζουν πολύπλοκα σχέδια χωρίς να σταματήσουν λεπτό. Ακόμα κι όταν όλα γύρω τους έχουν μεταμορφωθεί σε ένα μαγικό παραμύθι, ακόμα και τότε, συνεχίζουν να στολίζουν το κάθε τι. Κάθε μαμά διαλέγει το καλύτερο όνειρο για το μικρό της και ρίχνεται στη δουλειά. Άλλες αντιγράφουν τα σχέδια των άλλων γυναικών. Κάποιες μάλιστα κρύβουν σαν φυλακτό τα όνειρα που κάνουν για το παιδί τους. Όσοπου κάποια μέρα μια μαμά δεν άγγιξε ούτε βελόνες, μα ούτε νήματα, όταν γέννησε το πανέμορφο μωράκι της. Οι άλλες την κοιτάζουν και τρομαγμένες τη ρώτησαν: - Εσύ δεν θα έχεις όνειρα για το παιδί σου; - Εγώ θα του μάθω να πλέκει μόνο του τα όνειρά του. Η απάντηση που πήραν δεν τους βοήθησε να καταλάβουν την περιεργή αυτή μητέρα.

Καθώς τα χρόνια περνούσαν και οι υπόλοιπες μαμάδες έπλεκαν όλη μέρα και όλη νύχτα με αγωνία, εκείνη η μαμά πήρε στο μικρό της κλωστές και του έμαθε τα χρώματα. Του έδειξε όλους τους πιθανούς τρόπους να πλέκει. Το άφησε να μπερδευτεί μέσα στους κόμπους και να μάθει μόνο του να τα λύνει τα προβλήματά του. Πολλές φορές χρειάστηκε να του τα ξηλώσει ώστε να ξεκινήσει πάλι από την αρχή. Μέχρι που μεγάλωσε. Τίποτα δεν το σταματούσε. Τα υπόλοιπα παιδιά είχαν μεγαλώσει και αυτά. Κάποια, με τα χρόνια, τα όνειρα που με πολλή αγάπη τους είχε πλέξει η μαμά τους, είχαν φθαρεί. Τα χρώματά τους είχαν ξεθωριάσει. Άλλα, είχαν τρυπούλες ή κλωστές που κρέμονταν και αν τις τραβούσες όλα καταστρέφονταν.

Μόνο ο μικρός μας έπλεκε πια όνειρα τόσο γρήγορα, που οι άλλοι γύρω του θαμπώνταν. Πόσο ήθελαν και αυτοί να πλέξουν τα δικά τους! Άλλα δεν ήξεραν, ούτε καν, πώς να ονειρεύονται. Δεν ήξεραν τι ήθελαν να ονειρευτούν, ούτε πώς να το κάνουν. Τότε όλοι κατηγόρησαν τη μαμά τους. Ακόμα κι αν εκείνες είχαν ξενυχτήσει και είχαν θελήσει μόνο το καλύτερο για τα παιδιά τους, κατάλαβαν ότι τους είχαν στερήσει το πιο σημαντικό. Δεν τους έμαθαν ποτέ την τέχνη να βρίσκεις μόνος σου και δίνεις σχήμα σε όσα λαχταράει η ψυχή σου. Και ξέρετε το μόνο που χρειάζεται στη ζωή είναι να έχεις όνειρα, γιατί αυτά μια μέρα θα γίνουν πραγματικότητα.

απόδοση τον επόμενο χειμώνα.

ΓΕΝΙΚΑ:

Δεν πρέπει οι γονείς να βομβαρδίζουν τα παιδιά με δραστηριότητες που ποτέ δεν εκείνοι θέλουν ήταν με αυτό τον τρόπο θα γίνουν καλύτεροι μαθητές (π.χ. το παιδί να διαβάζει κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού). Το καλοκαίρι τα παιδιά θα πρέπει να ασχοληθούν με ξένοιαστες και ευχάριστες δραστηριότητες, να μείνουν περισσότερες ώρες με την οικογένειά τους χωρίς πίεση, έτοι ώστε όταν έρθει η ώρα της επιστροφής τους στο σχολείο να έχουν περισσότερα εφόδια για να ανταπέξθλουν στις αιχμήμενες - λόγω μεγαλύτερης σχολικής τάξης - σχολικές απαιτήσεις. Θα πρέπει να βοηθήσουμε να αξιοποιήσουν τον ελεύθερο χρόνο τους ακολουθώντας ένα πρόγραμμα που θα στοχεύει στην κοινωνικοποίησή τους, στην καλλιέργεια της πρωτοποιητικής τους, στην ανάπτυξη των ταλέντων τους και στη γενικότερη ψυχοσωματική εξέλιξή τους (αθλητικές δραστηριότητες, πολιτιστικές εκδηλώσεις, ασχολία με τη φύση, κατασκηνώσεις κ.λ.π.).

Πλέον στο χώρο της εκπαίδευσης δίνεται μεγάλη έμφαση στο παιχνίδι, στις βιωματικές και στις εξωσχολικές δραστηριότητες.

Η Σχολική Σύμβουλος
Δρ. Θεοφανεία Σιούτη

Τώρα που κοντεύω να τελειώσω το Δημοτικό σχολείο, στο νου μου έρχονται όλες οι όμορφες αναμνήσεις από την εξάχρονη φοίτησή μου.

Ακόμη θυμάμαι την πρώτη μέρα που βρέθηκα στην αυλή του σχολείου πριν έξι χρόνια. Ήμουν έτοιμη να κλάψω και κρατούσα σφιχτά το χέρι της μητέρας μου. Από τότε πέρασαν έξι χρόνια! Ούτε που το κατάλαβα: Πόσα πράγματα έμαθα, πόσα διδάχτηκα... Χατίρομαι και συγχρόνως λυπάμαι που ένας κύκλος της ζωής μου τελειώνει...!

Τελικά για μένα το Δημοτικό είναι και θα είναι 6 αξέχαστα χρόνια χαραγμένα αιώνια στην καρδιά και στο μυαλό μου! Για το μέλλον ονειρεύομαι να πραγματοποιήσω όλα μου τα όνειρα και να πετύχω τους στόχους μου! Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: **"Το νόημα της ζωής είναι η ζωή με Χριστίνα Ζουμπούλη"**

Αχ! 6 χρόνια Δημοτικό, 6 χρόνια γεμάτα όμορφες, αλλά και λίγες άσχημες αναμνήσεις. Ποτέ δε θα ξεχάσω τη μέρα που πάτησα για πρώτη φορά το πόδι μου στο σχολείο! Από τότε όλα άρχισαν να μου φαίνονται σαν παραμύθι. Είχα την τύχη να έχω πολύ καλούς δασκάλους, οι οποίοι μου μετέδωσαν πολλές γνώσεις, αλλά και πολλά στοιχεία για να γίνω καλύτερος άνθρωπος. Όσο για τους συμμαθητές μου έχω να πω ότι από την πρώτη γνωριμία δεθήκαμε σαν ομάδα. Ζήσαμε δυνατές στιγμές με διαφωνίες, συγκρούσεις, αλλά και συνεργασία και πολλή αγάπη. Κάθε μέρα ήταν και μια ξεχωριστή εμπειρία. Βέβαια στις μέρες που δε θα ξεχάσω ποτέ είναι αυτές των εορταστικών εκδηλώσεων και οι εκδρομές.

Τελικά το σχολείο για μένα είναι φιλίες, χαρόγελα, συγκινήσεις, γνώσεις. Η αγαπημένη μου φράση είναι: **«Don't let your dreams be dreams»**. Τα όνειρά μου για το μέλλον είναι να πραγματοποιήσω τους στόχους μου.

Αγγελική Ανδρουτσή

Τα 6 χρόνια που ήμουν στο Δημοτικό Σχολείο δε μου άρεσαν και πολλά. Τα παιδιά μιλούσαν για μένα λες και ήμουν το πιο ανόητο παιδί του σχολείου. Όμως είχα και ωραίες στιγμές με τους φίλους μου. Είμαι ο Αντρέας και λέω αντί στο Δημοτικό Σχολείο.

Αντρέας Κραουτσιού

Στις 15 Ιουνίου κλείνουν τα σχολεία για τις καλοκαιρινές διακοπές. Αυτή η χρονιά όμως είναι η τελευταία που περνάω στο αγαπημένο μου σχολείο, γιατί του χρόνου θα πάω στο Γυμνάσιο. Τα συναισθήματά μου είναι ανάμεικτα. Νιώθω χαρά που θα πάω στο άλλο σχολείο γιατί θα δω κάτι διαφορετικό, αλλά και λύπη που θ' αφήσω πίσω το παλιό. Τελικά για μένα το δημοτικό ήταν το καλύτερο σχολείο για μένα! Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω ποδοσφαιριστής. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: **“Η ζωή είναι ωραία και γι αυτό πρέπει να χαιρόμαστε κάθε λεπτό”**. Τώρα προς το παρόν: Καλό καλοκαίρι!

Χρήστος Γαλάνης

Στο Δημοτικό έγινα καλός άνθρωπος, έγινα ευγενικός και έμαθα να γράφω, να διαβάζω και πολλά ακόμη πράγματα. Το δημοτικό και οι δάσκαλοι μου θα μου μείνουν αξέχαστα. Πέρασα τόσες ωραίες στιγμές...

Μόλις μεγαλώσω θα ήθελα να γίνω διάσημος ποδοσφαιριστής ή γιατρός. Μακάρι να πετύχω το όνειρό μου!

Δημήτρης Διονυσόπουλος

Αχ, σχολείο! Μια λέξη τόσο μικρή που βέβαια με το άκουσμά της μου ρυπάνει αμέτρητα συναισθήματα και στιγμές της ζωής των έξι χρόνων μου, μέσα σε αυτό που έγιναν σταθμός στα παιδικά ανέμελά μου χρόνια. Πότε κύλησε ο καιρός; Γυμνασιάκια γινόμαστε. Σαν χθες θυμάμαι με τι άγχος & αγωνία διέσχισα για πρώτη φορά τον προσάστιο χώρο του σχολείου. Ποιος να μου το 'λεγε ότι σ' αυτόν ακριβώς τον χώρο θα γεννιούνταν στιγμές χαράς, παιχνιδιού, θα αποκούσα φίλους παρέα με τις γνώσεις. Αυτές, αυτές τις γνώσεις που πήρα από τους δασκάλους μου. Μου έδωσαν όλοι τους γερες βάσεις κι εφόδια που θα χρειαστούν στη ζωή μου. Πέρασα καταπληκτικά εδώ. Δεν μπορώ να συνηθίσω στην ιδέα ότι θα πάω Γυμνάσιο. Τελικά για μένα το δημοτικό ήταν 6 χρόνια γεμάτα στιγμές που φώτισαν τα παιδικά μου χρόνια. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γνωρίσω τον όρο "ευτυχία" με φίλους κι ό,τι αυτό περιλαμβάνει. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: **"Θέληση είναι εκείνο που σε υποχρεώνει να νικάς όταν η λογική σου λέει πως έχασες"**.

Αννα Καγιάφα

Άλλη μια χρονιά έφτασε στο τέλος της, αλλά αυτή δεν είναι η χρονιά που πηγαίναμε Ε', είναι η χρονιά που τελειώσαμε την Στ'. Θυμάμαι την πρώτη μέρα που ήρθα στο σχολείο. Το άγχος απερίγραπτο. Από τη μια θέλω να πάω στο Γυμνάσιο να δω πώς είναι αυτή η εμπειρία, αλλά από την άλλη θέλω να μείνω στο Δημοτικό γιατί είναι σα δεύτερο σπίτι μου. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω γιατρός.

Ελένη Αποστόλου

καλύτερος!"

Δυστυχώς, φέτος πρέπει να αποχωριστώ το Δημοτικό Σχολείο. Εδώ έχω περάσει 6 υπέροχα χρόνια γεμάτα ιστορίες. Όμως πρέπει να προχωρήσω στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Νιώθω χαρά και λύπη ταυτόχρονα γι' αυτό το γεγονός. Ξέρω πως θα μάθω πολλά στο Γυμνάσιο, όπως έμαθα και στο Δημοτικό, οπότε είμαι πιο πεπεισμένος για να προχωρήσω.

Τελικά για μένα το Δημοτικό ήταν ευχάριστο. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω ένα ενεργό μέλος της κοινωνίας. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: **"Μείνε ο εαυτός σου. Δεν υπάρχει**

Σπύρος Γραμματικός

Μια ακόμη σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Αυτή όμως η χρονιά δεν είναι σαν τις προηγούμενες, είναι ξεχωριστή για μένα αφού κλείνει ένα μεγάλο κεφάλαιο της ζωής μου. Ήρθε η στιγμή να αποχαιρετήσω το Δημοτικό, να γυρίσω σελίδα και να κάνω μια νέα αρχή στη μαθητική μου ζωή. Όλα αυτά τα χρόνια στο δημοτικό σχολείο πέρασαν τόσο γρήγορα αλλά και τόσο όμορφα.

Κάθομαι και αναπολά τις μοναδικές στιγμές που έζησα στο σχολείο μου και που έχουν μείνει χαραγμένες στη μνήμη μου. Θυμάμαι την πρώτη

μέρα που από το νηπιαγωγείο ντροπαλή και συνεσταλμένη αντίκρισα την πόρτα του σχολείου. Η μητέρα μου με κρατούσε σφιχτά από το χέρι κι εγώ ένιωθα αμήχανα καθώς όλοι μου έμοιαζαν μεγάλοι. Πολλές αιθουσές, πολλοί δάσκαλοι, μεγάλα παιδιά, δυνατές φωνές. Αλήθεια σκεφτόμουν: Πώς θα προσαρμοστώ εγώ σ' αυτό το περιβάλλον; Κι όμως μόλις μπήκαμε στην αιθουσα μετά τον αγιασμό η αγάπη και το ενδιαφέρον της δασκάλας μου της κ. Αγγελικής με έκανε να νιώσω άνετα και να αγαπήσω το σχολείο μου. Τι να πρωτοθυμήσω; Εκδρομές, γιορτές, θεατρικές παραστάσεις, αλλά και διάβασμα, διαγωνίσματα και Ιστορία που έχω μια ιδιαίτερη... λατρεία σ' αυτό το μάθημα! Τελικά για μένα το Δημοτικό ήταν η πιο μεγάλη εμπειρία της ζωής μου γιατί έμαθα σπουδαία πράγματα, απέκτησα φίλους, με οδήγησε από τη νηπιακή ηλικία στην προεφηβεία. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή που την έλεγε η μητέρα μου κάθε φορά που δυσκολευόμουν σε κάτι: **"Θέτουμε στόχους, βάζουμε πρόγραμμα για να τους πετύχουμε"**.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να διατηρήσω τις φιλίες που έχω κάνει στο δημοτικό και να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου.

Ζαφειρένια Βρεττού

ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο επόμενο σχολικό σας ταξίδι...!!!

Πέρασαν κιόλας 6 χρόνια! Ήρα να φύγουμε από το δημοτικό σχολείο που τόσο θέλουμε κι αγαπάμε. Ήρθε λοιπόν η στιγμή να πούμε αντίο στο δημοτικό και να μας καλοδεχετεί το Γυμνάσιο. Δεν ξέρω αν πραγματικά θέλω να φύγω από το δημοτικό, που πέρασα τις καλύτερες στιγμές μου. Δύσκολα θα το αποχαιρετήσω, αλλά δεν έχω άλλη επιλογή. Αντίο δημοτικό! Τελικά για μένα το δημοτικό ήταν είναι και θα είναι για πάντα ένα κομμάτι εμπειρίας που θα συγκρατώ στο μυαλό και

στην ψυχή μου. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω κάτι σπουδαίο μέσω της εκπαίδευσης και να είμαι καλά με τους γονείς και όλη μου την οικογένεια. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι η εξής: "Αν είσαι λυπημένη και γελάς, δε σε νικάνε τους νικάς!".

Αγγελοπούλου Μαρία

Τώρα που σε λίγες μέρες θα φύγω από το Δημοτικό σχολείο σκέφτομαι τις στιγμές που έζησα σ' αυτό. Θυμάμαι έντονα την πρώτη μέρα που πήγα στο σχολείο, μαθητής της Α' τάξης και ήμουν αγχωμένος. Στη συνέχεια όμως γνώρισα πολλά παιδιά και γίναμε φίλοι με τους συμμαθητές μου και το περιβάλλον του σχολείου έγινε για μένα οικείο και ευχάριστο. Θα θυμάμαι πάντα τα παιχνίδια στα διαλείμματα με τους συμμαθητές, τους δασκάλους και τις δασκάλες μου, τα αστειά στην τάξη και το προαύλιο, τις εκδρομές που πηγαίναμε και περνούσαμε ωραία. Τα μόνα αρνητικά του σχολείου ήταν το πρωινό ξύπνημα και το διάβασμα... Τελικά το δημοτικό για μένα ήταν μια πηγή γνώσεων. Για το μέλλον ονειρεύομαι να σπουδάσω κάτι που μ' ενδιαφέρει και μου αρέσει. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: "Η γνώση μας κάνει καλύτερους ανθρώπους".

Αγγελέτος Ντίνος

Τελικά για μένα το δημοτικό σχολείο ήταν ένας χώρος που έκανα πολλούς φίλους. Οι δάσκαλοι μου μου φέρθηκαν πολύ καλά και θα τους θυμάμαι για πάντα. Πέρασα αξέχαστες στιγμές και στεναχωριέμαι πολύ που θα φύγω. Στο μέλλον ονειρεύομαι να γίνω αστυνομικός και να είμαι πάντα υγιής και ευτυχισμένος. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: "Μη σταματάς να χαρογελάς, όσες δυσκολίες κι αν έρθουν στη ζωή σου".

Βαγγέλης Διονυσόπουλος

Σε λίγες μέρες θα αποχωριστώ το Δημοτικό Σχολείο. Ήξι χρόνια έζησα σ' αυτό. Ήρθα ένα μικρό φοβισμένο παιδάκι, κολλημένο στη φουύτα της μαμάς μου κι έκανα ένα εκπληκτικό ταξίδι στον κόσμο της γνώσης, ενώ συγχρόνως έμαθα να συνεργάζομαι και να κάνω ένα σωρό πράγματα μόνος μου, χωρίς να στηρίζομαι σε κανέναν.

Αυτά τα 6 χρόνια, τα χρόνια του Δημοτικού είχαν απ' όλα: δυσκολίες, αποτυχίες, επιτυχίες, απογοητεύσεις και ενθουσιασμούς, αλλά και γκρίνιες, τσακωμούς και φιλίες... Ήταν όμως 6 χρόνια υπέροχα, γλυκά, πολύχρωμα που θα τα έχω πάντα στην καρδιά μου σαν πολύτιμο θησαυρό. Τελικά για μένα το Δημοτικό ήταν το σπίτι μου, ο χώρος στον οποίο έχω ζήσει έντονες στιγμές που με διαμόρφωσαν και με στιγμάτισαν. Για το μέλλον ονειρεύομαι να αποκτήσω μια ευτυχισμένη οικογένεια, να σπουδάσω σε ένα καλό πανεπιστήμιο και να βρω μια δουλειά που να μου αρέσει. (Η αλήθεια είναι ότι αυτή τη στιγμή δεν έχω κάτι συγκεκριμένο στο μυαλό μου). Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: "Να ζεις και όχι απλά να πεάρχεις!..."

Ηλίας Γιαννόπουλος

Πέρασαν έξι ολόκληρα χρόνια από τότε που ξεκίνησα το δημοτικό. Ακόμα θυμάμαι την πρώτη μέρα στο σχολείο, την αγωνία μου, τα φοβισμένα πρόσωπα των συμμαθητών μου που όλο απορία και αβεβαιότητα κοιταζόμασταν μεταξύ μας. Ήξι χρόνια με τον ίδιον συμμαθητές και με τους ίδιους δασκάλους μεγαλώσαμε μαζί, μάθαμε μαζί, κλάψαμε, γελάσαμε. Και τώρα τελειώνοντας την έκτη δημοτικού πρέπει να αποχαιρετήσουμε τη μεγάλη οικογένεια. Οι δάσκαλοι μου είναι

αυτοί που θα μου λείψουν περισσότερο, γιατί μετά τους γονείς μου είναι αυτοί που με έμαθαν να προχωρώ και να σκέφτομαι σωστά! Χαίρομαι που θα πάω στο Γυμνάσιο και θα συναντήσω καινούρια πρόσωπα και σήμουρα δυσκολίες. Τελικά για μένα το δημοτικό ήταν τα πρώτα μου βήματα στη ζωή. Για το μέλλον ονειρεύομαι να συναντήσω σωστούς ανθρώπους που θα με βοηθήσουν να μάθω αυτό που θέλω! Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι η εξής: "να ζεις, ν' αγαπάς, να μαθαίνεις»

Ακριβή Γκόγκα

Τα 6 χρόνια που πέρασα στο δημοτικό δε θα τα ξεχάσω ποτέ γιατί τα πέρασα πολύ ωραία. Πρώτα απ' όλα επειδή έκανα 16 καινούριες φιλίες που απ' όσο φαίνεται θα κρατήσουν για πολύ. Επίσης επειδή έμαθα πολλά πράγματα που μου δίδαξαν οι δάσκαλοι μου. Και τέλος γιατί όπως και να το κάνουμε κάθε μέρα στο σχολείο διασκεδάζουμε, ο καθένας με το δικό του τρόπο φυσικά. Τελικά για μένα το δημοτικό ήταν σαν το δεύτερο σπίτι μου και θα μου λείψει. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία της ζωής μου. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω γιατρός. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: "Καλύτερα να έχεις φίλους παρά εχθρούς".

Ενρίκο Μπουζάνη

Του χρόνου θα πάω Γυμνάσιο! Είμαι χαρούμενη όμως όχι και τόσο πολύ γιατί θα μου λείψει το Δημοτικό. Σ' αυτό ήταν οι καλές μου δασκάλες και οι δάσκαλοι μου. Ήταν και οι φίλοι μου που φοβάμαι ότι δε θα τους έχω στην ίδια τάξη. Τους έχω όμως όλους σε φωτογραφία. Πιο πολύ θα μου λείψει η κυρία Γεωργία που μας μαθαίνει πολλά πράγματα και ο κύριος Διονύσης που έρχεται το πρωί και μας κάνει να γελάμε. Τελικά για μένα το Δημοτικό ήταν σαν το σπίτι μου. Θα μου λείψει πολύ γιατί τα 6 χρόνια στο Δημοτικό σχολείο δεν μπορείς να τα ξεχάσεις εύκολα. Εγώ όταν όμως θα έχω κενά στο Γυμνάσιο, θα έρχομαι στο Δημοτικό για να βλέπω τους δασκάλους.

Κλαούντια Μεχμέτη

Το δημοτικό ήταν και είναι ένα από τα αγαπημένα μου μέρη. Μάθαμα συνέχεια καινούργια πράγματα, έκανα διάφορες δραστηριότητες και έπαιξα αμέτρητες ώρες με τους φίλους και τους συμμαθητές μου. Τα έξι αυτά χρόνια τα πέρασα υπέροχα στο σχολείο και νιώθω μεγάλη λύπη που θα φύγω από το "σπίτι" μου...

Πολλές φορές, έχω σκεφτεί τι θα μπορούσα να θέλω και να ονειρεύομαι για το μέλλον μου. Ονειρεύομαι μόνο να καταφέρουν να έχουν δουλειά όλοι όσοι θέλουν να εργάζονται. Ονειρεύομαι να μπορούν να βρουν ιατρική βοήθεια αυτοί που το χρειάζονται. Τα ίδια ονειρεύομαι και για μένα....

Αγαπημένη μου φράση στη ζωή: «Ολα τα όνειρά μας μπορούν να γίνουν πραγματικότητα, αν έχουμε το κουράγιο να τα πεισουμε...». Νικόλας Πετρακόπουλος

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ στη Ζωή σας...!!!

Όλα ξεκίνησαν πριν από 6 χρόνια. Εκείνη την ημέρα την οποία έγινα μαθήτρια του Δημοτικού θα τη θυμάμαι για πάντα. Ήμουν τόσο φοβισμένη αλλά και χαρούμενη που πλέον θα πήγαντα στο Δημοτικό. Η κα Ελένη Γυφτάκη ήταν η πρώτη μου δασκάλα η οποία με έβαλε στον κόσμο των γραμμάτων, μαθαίνοντας μου γραφή και ανάγνωση. Δε θα ξεχάσω ποτέ τον κύριο Τάκη που μας έκανε όλα τα χατίρια και μας έλεγε αστεία για να γελάμε. Η κα Αιμιλία με τις φωνές της και τα αστεία της μας έκανε καλούς χαρακτήρες. Ποτέ όμως δε θα ξεχάσω την κα Λέφα που μας είχε την τελευταία χρονία του Δημοτικού. Η κα Αγγελική με το διάπλατο χαρόγελο της θα μείνει σίγουρα αξέχαστη. Ακόμα η κα Μαρία που έβαλε στον κόσμο των Αγγλικών, η κα Λυδία που μας έδωσε μια γεύση από τα Γερμανικά και η κα Γιάννα που μας αγαπάει και που μας έβαλε τη γυμναστική και τα παιχνίδια στη ζωή μας. Ο καλύτερος όμως δάσκαλος για μένα με τα αστεία, τις πλάκες του και τις συμβουλές του, είναι ο διευθυντής μας ο κ. Διονύσης. Σε όλους αυτούς τους δασκάλους μου οφείλω ένα μεγάλο «ευχαριστώ» που ο καθένας με τον τρόπο του με διδάξει και με έπλασε. Το Δημοτικό για μένα θα είναι το πρώτο σχολείο στο οποίο πέρασα τα 6 πιο ωραία χρόνια της ζωής μου με λύπες, φωνές, χαρές και πολλή ευτυχία. Ακόμα εκεί γνώρισα τους πρώτους μου φίλους τους οποίους θα θυμάμαι για πάντα! Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν η αρχή μιας υπέροχης ζωής.

Στο μέλλον ονειρεύομαι να γίνω δασκάλα στο Δημοτικό και έχω ως πρότυπα τις δασκάλες μου.

Αχ! Καλοκαιράκι λαχταρώ να 'ρθεις αλλά με τον ερχομό σου με διώχνεις από το Δημοτικό!

Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι:

«Ητημένος δεν είναι αυτός που χάνει αλλά αυτός που παραιτείται»

Μαλένα Κακούτη

Αυτά τα έξι χρόνια σχολείο!

Σε αυτά τα έξι χρόνια σχολείο του Δημοτικού εγώ μαζί με τους συμμαθητές μου και τους δασκάλους μας περάσαμε υπέροχα. Στην Πρώτη και στη Δευτέρα είχαμε την κα Ελένη, στην Τρίτη τον κ. Τάκη, στην Τετάρτη και στην Πέμπτη την κα Αιμιλία και στην Έκτη την κα Αγγελική. Να μην ξεχάσουμε και τις ειδικότητες που είχαμε. Είχαμε την κα Διονυσία στη

μουσική, την κα Γιάννα στη γυμναστική, την κα Μαρία στα αγγλικά και την κα Σωτηρία στα γαλλικά. Βέβαια επειδή είχαμε μόνο αυτούς τους δασκάλους δε σημαίνει ότι και οι υπόλοιποι δεν ήταν καλοί! Όλοι τους ήταν ΤΕΛΕΙΟΙ! Ο καθένας είχε το δικό του τρόπο για να μας κάνουν να γελάμε οποιαδήποτε στιγμή. Αυτά τα έξι χρόνια του Δημοτικού δε θα τα ξεχάσω ποτέ!

Με πολλή αγάπη Μαρία Κανελλοπούλου

Όλα άρχισαν μία μέρα του Σεπτέμβρη. Ακόμα θυμάμαι την αγωνία και το φόβο που ένιωσα. Την πρώτη μέρα στην τάξη γνώρισα την κυρία Ελένη Γυφτάκη, την πρώτη μου δασκάλα. Αντί ουσιαστικά μας έπλασε ως ανθρώπους, μας γνώρισε τα πρώτα γράμματα και τους αριθμούς και μας έδειξε πώς να συμπεριφερόμαστε. "Όμως υπήρξαν κι άλλοι δάσκαλοι κατά τη διάρκεια της σχολικής μας ζωής, όπως ο κ. Τάκης Ταπιόπουλος. Ο κ. Τάκης μας αγαπούσε, ήταν άνετος και δε μας φώναξε ποτέ, αλλά δυστυχώς τον είχαμε μόνο στην Τρίτη τάξη. Στην Τετάρτη και στην Πέμπτη είχαμε επίσης μία εξαιρετική κυρία, την κυρία Αιμιλία Βλάχου. Μέχρι και τώρα θυμάμαι τα τεστ, τις κατασκευές και τα αστεία της. Ήταν ευγενική και πρόθυμη να μας βοηθήσει σε όποιο πρόβλημα είχαμε. Όμως στην Έκτη μας ανέλαβε μία φωτεινή από χαρόγελο και χαρούμενη κυρία, η κυρία Αγγελική Λέφα. Μας έκανε όλα τα χατίρια και μας οδήγησε μέχρι το τέλος του Δημοτικού. Άλλα υπήρξαν κι άλλες δασκάλες που μας έκαναν να γελάσουμε χτιλιάδες φορές, όπως η κυρία των Αγγλικών μας, κα Μαρία Πέππα, η γυμνάστριά μας, κα Γιάννα Γούσσουλα, η κυρία των Γερμανικών, και Λυδία

Καπελούζου και φυσικά η μουσικός μας που μας πληριμύρισε με μελωδίες, η κυρία Διονυσία Κωνσταντοπούλου. Επίσης οφείλω την υποχρέωση να ευχαριστήσω το Διευθυντή μας, κύριο Διονύση Αθανασόπουλο για τις ωραίες στιγμές που μας χάρισε.

Εύχομαι όταν μεγαλώσω να θυμάμαι όλες αυτές τις ωραίες στιγμές και να νιώθω περήφανη για το πέρασμά μου από το Δημοτικό. Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν η πηγή των γνώσεών μου και εύχομαι να θυμάμαι τις ωραίες στιγμές που πέρασα σε αυτό το υπέροχο, φιλόξενο σχολείο. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω ένας άνθρωπος με μόρφωση και παιδεία αλλά ως προς το επάγγελμα ένας επιτυχημένος επιστήμονας. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Δεν υπάρχει δεν μπορώ, υπάρχει δε θέλω». Πηνελόπη Κοκκίνη

Έξι χρόνια ... Έξι πολύτιμα γεμάτα αγάπη χρόνια. Δεν είχα καταλάβει πόσο μου έλειπε το Δημοτικό μέχρι που μας ανέθεσαν να γράψουμε εδώ αυτό το κειμενάκι. Είναι δύσκολο να εκφράσω τις σκέψεις μου. Είμαι μπερδεμένη. Ποτέ δε θα ξεχάσω τους δασκάλους που ήταν διπλα μας κάθε σχολικό λεπτό. Ασχέτως αν ήταν οι ειδικότητες ή οι δασκάλες ή οι δάσκαλοι. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι όλοι οι δάσκαλοι και οι δασκάλες με βοήθησαν να σταθώ στα πόδια μου και να ενταχθώ στην κοινωνία να είμαι καλός άνθρωπος. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι ποτέ μου δε θα ξεχάσω το Δημοτικό. Είναι σαν δεύτερο σπίτι μου. Όπου έχει ανθρώπους που με αγαπάνε και με σέβονται.

Αλλά και ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στην κα Κατίνα την καθαριστριά μας που κρατάει το σχολείο καθαρό αλλά και στον κ. Αντώνη το φύλακά μας που δέρουμε πάντα πως ό, τι κι αν χαλάσει θα' ναι εκεί να το φτιάξει με όλη την καλή διάθεση.

Το Δημοτικό ήταν η καλύτερη ανάμνηση και με γέμισε γέλιο και χαρά. Το αγάπησα πάρα πολύ και δε θα φύγει από το μυαλό μου ποτέ.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να έχω μια καλή και ευτυχισμένη οικογένεια και να ζήσω με αγάπη όλες μου τις ωραίες στιγμές. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Συναντάμε πολλούς ανθρώπους στη ζωή μας. Αν τους δώσουμε μια ευκαιρία, ο καθένας απ' αυτούς έχει κάτι καταπληκτικό να μας προσφέρει.» Αχ καλοκαιράκι!

Χαίρομαι που φτάνεις αλλά στενοχωριέμαι ταυτόχρονα επειδή αφήνω το Δημοτικό. Πάντα μου άρεσε και πάντα θα το έχω στο μυαλό μου. Εκεί γνώρισα φύλους που με στήριξαν στα ένκολα και στα δύσκολα. Εμαθα να διαβάζω, να γράφω, ανέπτυξα το λεξιλόγιό μου. Τέλος θέλω να πω πως αγαπάω το Δημοτικό.

Δήμητρα Τσάγκου

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν τα πρώτα αξέχαστα 6 χρόνια της ζωής μου. Εδώ έμαθα πάνω σε ένα λευκό χαρτί να διαβάζω και να γράφω, δηλαδή να το μετατρέπω σε μία έκθεση ή ένα κείμενο. Να αναπτύξω το λεξιλόγιο, τρόπους για να μιλάω ευγενικά και φυσικά με έκανε να θυμάμαι για πάντα αυτό! τα έξι χρόνια στο Δημοτικό. Πολύ βοήθησαν και οι δάσκαλοι και συγκεκριμένα η πρώτη μας κυρία Ελένη, ο κύριος Τάκης, η κυρία Αιμιλία καθώς και η φετινή μας κυρία Αγγελική Λέφα. Στο Δημοτικό γνώρισα τους συμμαθητές μου που θα είμαστε φίλοι για πάντα.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να παραμείνουμε όλοι οι συμμαθητές μαζί και να βρισκόμαστε ποιύ και ποιύ.

Η αγαπημένη φράση που μου έμεινε από το δημοτικό ήταν όταν η κυρία Ελένη για πρώτη μέρα μας είπε «Οποιος δε διαβάζει είναι ξύλο απελεκτή»

Ελένη Μαγριπλή

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΑ ..!!

Τόσα χρόνια σε αυτό το σχολείο και ακόμη θυμάμαι τη χαρά που είχα πάρει όταν θα έμπαινα στο «μεγάλο» σχολείο με τα μεγαλύτερα παιδιά.

Η κυρία που είχαμε τα πρώτα δύο χρόνια ήταν αυστηρή αλλά πολύ καλή. Ήταν η κα Ελένη που μας έμαθε τα πρώτα γράμματα, να διαβάζουμε και να γράφουμε.

Στην Τρίτη Δημοτικού είχαμε έναν πάρα πολύ καλό δάσκαλο που δε μας μάλωνε ποτέ, τον κ. Τάκη Τασιόπουλο.

Στην Τετάρτη και την Πέμπτη είχαμε μία εξαιρετή κυρία που ποτέ δεν έβαζε πολλά μαθηματικά για το σπίτι και κάναμε εικαστικά τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα. Η κα Αιμιλία!! Τώρα στην Έκτη είχαμε την κα Αγγελική Λέφα. Καλή κυρία, πότε πότε μας έβαζε πολλά μαθήματα και άλλοτε πο λίγα. Πάντα μου άρεσε το ντύσιμό της. Τέλος θα γράψω για τις ειδικότητες και θα ξεκινήσω με τη γυμνάστρια μας, την κα Γιάννα. Τα προηγούμενα χρόνια τη φοβόμουν λίγο, όμως την τελευταία χρονιά μου φάνηκε πιο καλή και αυτό που θα θυμάμαι για πάντα είναι η φωνή της όταν φωνάζει! Η μουσικός μας, που δε φώναξε ποτέ στα 6 χρόνια που είμαστε μαζί, η υπέροχη κα Διονυσία, που ποτέ δε θα ξεχάσω κάποιες υπέροχες μελωδίες που μας διδαξε. Πάντα γελαστή, πάντα με καλό λόγο στα χείλη της η Miss Maria που κάναμε ξεχωριστά πράγματα μαζί όπως, παιχνίδια, φωτογραφίες και αστεία.

Στα Γερμανικά ή κα Δρεκόλια στην Πέμπτη και η κα Λυδία στην Έκτη και οι δύο καταπληκτικές, πάντα ευγενικές και χαμογελαστές. Ο κύριος που έχω συμπαθήσει πολύ είναι ο διευθυντής μας. Μου δόθηκε η ευκαιρία να τον γνωρίσω πιο καλά αφού μας έκανε μαθηματικά και φυσική. Πάντα με τα αστεία του, με τις πλάκες του και με έξυπνο λόγο. Ο κ. Διονύση! Όλοι οι δάσκαλοι θα μου μείνουν αξέχαστοι όσο και το σχολείο. Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν 6 χρόνια, καταπληκτικά χρόνια. Για το μέλλον ονειρεύομαι να μπω στο πανεπιστήμιο που θα θέλω και να κάνω πολλά ταξίδια. Οι αγαπημένες μου φράσεις στη ζωή είναι «Όλοι για έναν και ένας για όλους» και «Μην τα παρατάς»

Μαυρέττα Κτενά

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν μια οικογένεια που με μάθαινε ποιο είναι το σωστό και ποιο είναι το λάθος.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω μπασκετπολίστας αλλά μάλλον θα γίνω μηχανικός αυτοκινήτων. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Τον αράπη και αν τον πλένεις, το σαπούνι σου χαλάς»

Σωτήρης Λυμπερόπουλος

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν τα καλύτερα μου χρόνια. Για το μέλλον ονειρεύομαι να γίνω δικηγόρος.

Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι όταν η μαμά μου φωνάζει το πρωτό: «Σχολείο!»

Αλεξάνδρα Σταύρου

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν το σχολείο που έμαθα πολλά καινούρια πράγματα. Για το μέλλον ονειρεύομαι να ξανάρθω στο Δημοτικό και να κάνω μαθήματα με τους παλιούς μου δασκάλους. Η αγαπημένη μου φράση είναι: «Ωρα για σχολείο!» Αχ! καλοκαίρι, όταν τελεώσεις θα πάω σ'ένα μεγαλύτερο σχολείο και θα αρχίσουν τα δύσκολα!...

Νικήτας Λαμπρόπουλος

Όλα ξεκίνησαν μια μέρα του Σεπτέμβρη. Πήγα για πρώτη φορά σχολείο. Ακόμη θυμάμαι το φόβο που ένιωσα μπαίνοντας στο προαύλιο του σχολείου και βλέποντας τόσα πολλά παιδιά. Η πρώτη μου δασκάλα, η κα Ελένη έχει ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Απ' αυτή έμαθα τα πρώτα γράμματα. Και από τους υπόλοιπους δασκάλους που γνώρισα στις επόμενες τάξεις θα μας μείνουν οι καλύτερες αναμνήσεις. Ο κ. Τάκης που δε μας χάλαγε ποτέ χατίρι, η κα Γιάννα που περιμέναμε με ανυπομονησία το μάθημά της, η κα Διονυσία που μας έμαθε να τραγουδάμε όμορφα τραγούδια, η κα Μαρία η οποία μας έβαλε στον κόσμο των Αγγλικών, η κα Αιμιλία εκτός από τις γνώσεις που μας πρόσφερε μας βοήθησε να γίνουμε και καλύτερα παιδιά. Τις τελευταίες μου αναμνήσεις από το Δημοτικό θα τις έχω απ' τη δασκάλα με το πιο γλυκό χαμόγελο, την κα Αγγελική που με τη συμπεριφορά της καταλάβαμε πλέον ότι είμαστε μεγάλα παιδιά. Απ' το Δημοτικό βέβαια θα θυμάμαι τα παιδιά που ήμασταν όλα αυτά τα χρόνια μαζί. Περάσαμε πολλά μαζί χαρές, λύπες, τσακωμού, παιχνίδια... Θα θυμάμαι σε όλη μου τη ζωή με πολλή αγάπη. Και φυσικά δε θα ξεχάσω ποτέ το δάσκαλό που αγαπήσαμε όλα τα παιδιά και εγώ ιδιαίτερα. Αυτόν που με τα αστεία του μας έκανε να γελάμε, τον κ. Διονύση! Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν ένα τεράστιο βιβλίο που μου έμαθε πολλά σημαντικά πράγματα για τη ζωή και μου πρόσφερε γνώσεις.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να κερδίσω όσες πιο πολλές γνώσεις και εμπειρία μπορώ για να γίνω ένας καλός και σωστός άνθρωπος για την κοινωνία. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Για να κατακτήσεις αυτό που θέλεις, πρέπει πρώτα να παλέψεις και να αγωνιστείς».

Μυρτώ Μπαμπαρούτση

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν το πρώτο μου ταξίδι στη γνώση.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να περάσουν όλα ωραία και υπέροχα στη ζωή μου!

Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Τι θα κάνουμε σήμερα, πώς θα περάσει η ώρα μας»

Στέφανος Μπακούρος

Το δημοτικό για μένα είναι ότι καλύτερο έχω ζήσει, οι καλύτερές μου αναμνήσεις. Γέμισε την ψυχή μου χαρά και θα το έχω πάντα σε μια γωνιά του μυαλού μου. Για το μέλλον ονειρεύομαι να είχω μια ευτυχισμένη οικογένεια και να αντιμετωπίζω όλα τα προβλήματά μου με γέλιο και χαρά. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Το ξέλο βγήκε απ' τον παράδεισο».

Μαριάντα Μανδρέκα

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν μια αξέχαστη εμπειρία.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να μαζευόμαστε όλοι οι συμμαθητές στην παλιά μας τάξη με την κυρία μας να κάνουμε μάθημα.

Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Είσαι τρελός!!!»

Φλωριάν Χάτα

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν διασκεδαστικό. Στο μέλλον ονειρεύομαι να παίρνω πολλά καλούς βαθμούς. Η αγαπημένη μου φράση στη ζωή είναι: «Keep calm and play basketball».

Φώτης Σταματόπουλος

Τελικά το Δημοτικό για μένα ήταν όμορφο.

Για το μέλλον ονειρεύομαι να παίρνω καλούς βαθμούς. Η αγαπημένη μου φράση είναι:

«Keep calm and play football».

Χάρης Χαραλαμπόπουλος

Ευχαριστούμε...

Εμείς οι μαθητές της Στ' 1 τάξης φρεύγοντας από το Δημοτικό νιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε τους δασκάλους μας που ήταν δύπλα μας όλα αυτά τα χρόνια και μας εφοδίασαν με γνώσεις και δεξιότητες.

Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αγγελική

Σωτηρούλη που μας γνώρισε τα γράμματα, τον κ. Περικλή Κορομηλά που στάθηκε δύπλα μας στα μέσα του Δημοτικού και τέλος την κ. Γεωργία Ρεκούμη που εδώ και δύο χρόνια με σκληρή δουλειά μας προετοίμασε για το

Γυμνάσιο. Επίσης θέλουμε να ευχαριστήσουμε την κ. Ελένη Γυφτάκη με τη βοιόθεια της οποίας γνωρίσαμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας ως πολίτες. Ακόμη ευχαριστούμε τις κυρίες Σωτηρία Τσιτσοπούλου, Αθηνά Δρεκόλια, Λυδία Καπελούζου και Μαρία Πέππα που φρόντισαν να μάθουμε ξένες γλώσσες. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στη γυμνάστριά μας κ. Γιάννα Γούσγουλα και στη μουσικό μας κ. Διονυσία Κωνσταντοπούλου. Πολύτιμη ήταν και η βοήθεια του φύλακα του σχολείου μας κ.

Αντώνη Γκόγκα που μας προστάτευε και κατέβαλε υπερπροσπάθειες για να αναδιαμορφώσει τον προαύλιο χώρο του σχολείου μας. Ακόμη στο πλευρό μας βρισκόταν η κ. Κατίνα Μερκούρη η οποία φρόντιζε για την καθαριότητα των αιθουσών μας. Το μεγάλυτερο ευχαριστώ το αφήσαμε για το τέλος... και ναι! Είναι φυσικά για τον αγαπημένο μας διευθυντή κ. Διονύσιο Αθανασόπουλο!!!

Ο κ. Ρούσσης Ιωάννης Δ/ντής Γυμνασίου Κυπαρισσίας απαντά σε ερωτήσεις...

Το Γυμνάσιο αποτελεί βαθμίδα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Έτσι όλα τα παιδιά θα περάσουν υποχρεωτικά από εδώ. Πιστεύω ότι όλα τα παιδιά θα αγαπήσουν το Γυμνάσιο γιατί τους δίνει την ικανότητα να κοινωνικοποιηθούν σε ένα ευρύτερο σύνολο, να αναπτύξουν τις γνώσεις τους και τις δεξιότητές τους, να ανακαλύψουν τις ιδιαίτερες κλίσεις τους και γενικότερα να εφοδιαστούν με όλα όσα χρειάζονται για το επόμενο στάδιο της ζωής τους.

...Μια ανάσα πριν το Γυμνάσιο

1. Υπάρχουν πολλοί τόποι Γυμνασίου; Σε ποιο Γυμνάσιο μπορώ να πάω; Εκτός από κλασσικό γυμνάσιο όπου πηγαίνουν τα περισσότερα παιδιά υπάρχουν και άλλα για ειδικές κατηγορίες μαθητών (όχι όμως στην πόλη μας), όπως το Μουσικό Γυμνάσιο για παιδιά με ιδιαίτερη κλίση στη μουσική, Αθλητικό Γυμνάσιο για αθλητές, Εκκλησιαστικό Γυμνάσιο κλπ.

2. Τι ώρα ξεκινούν και τι ώρα τελειώνουν τα μαθήματα στο Γυμνάσιο; Το ωράριο των σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπ/ σης είναι 08:00-13:40 μπορεί όμως να διαφοροποιηθεί ανάλογα με τις συγκοινωνίες. Έτσι στο Γυμνάσιο Κυπαρισσίας το ωράριο είναι 08:15-14:00.

3. Πώς γίνεται ο χωρισμός των μαθητών σε τμήματα; Κατά αλφαριθμητική σειρά η οποία μπορεί να αλλάξει σε ειδικές περιπτώσεις για λειτουργικούς και μόνον σκοπούς.

4. Υπάρχουν στο πρόγραμμα καινούρια μαθήματα και ποια είναι αυτά; Ναι . Πληροφορική, Χημεία, Αρχαία Ελληνικά , Τεχνολογία

5. Στο Γυμνάσιο επιτρέπεται η χρήση κινητού τηλεφώνου; Αν όχι, τι γίνεται σε περίπτωση που πάσσουν παιδί με κινητό; Η χρήση κινητού τηλεφώνου απαγορεύεται εντός του σχολικού χώρου και ελέγχεται πειθαρχικά. Το κινητό επιτρέπεται μόνο απενεργοποιημένο και μέσα στην σάκα του μαθητή. Επίσης το σχολείο δεν έχει καμία ευθύνη σε περίπτωση απώλειας. Πάντως το σχολείο διευκολύνει τους μαθητές και τους δίνει την δυνατότητα να τηλεφωνούν από τα τηλέφωνα του σχολείου και έτσι είναι καλύτερα ο μαθητής να μην φέρνει το κινητό στο σχολείο.

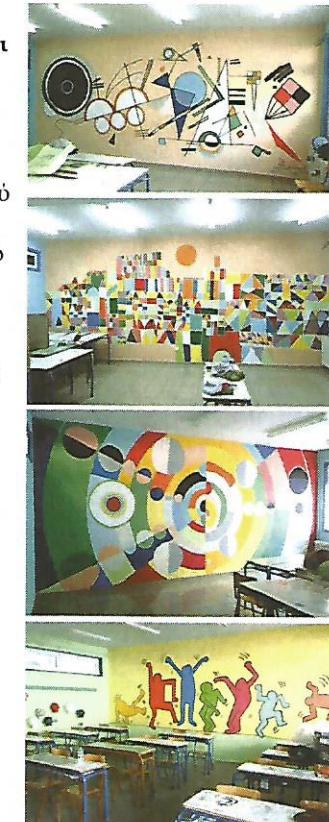
6. Πόσες εκδρομές δικαιούμαστε; Πέντε περιπάτους και μία ημερήσια εκδρομή. Επίσης μπορεί να γίνουν εννέα διδακτικές επισκέψεις στην διάρκεια του ωραρίου και δύο εκπαιδευτικές επισκέψεις στα πλαίσια προγράμματος σχολικών δραστηριοτήτων μονοχέρες η διήμερες που με προσθήκη μιας ή δύο αργιών μπορούν να γίνουν τριήμερες η τετραήμερες.

7. Το γυμνάσιο είναι μόνο μαθήματα; Μπορώ να ασχοληθώ και μ' άλλες ευχάριστες και ενδιαφέρουσες δραστηριότητες σ' αυτό;

Πάρα πολλές. Εκτός από τα μαθήματα υπάρχουν οι βιωματικές δράσεις καθώς και προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων με θέματα πολιτιστικά, περιβαλλοντικά και αγωγής υγείας καθώς και πολλές άλλες δραστηριότητες που οργανώνει το σχολείο μας μόνο του η σε συνεργασία με άλλα σχολεία η άλλους φορείς της πόλης μας.

8. Θα μπορέσω ν' ανταποκριθώ στις απαιτήσεις τόσων καθηγητών και να έχω καλές επιδόσεις; (μερικές οδηγίες) Και βέβαια. Όλα τα παιδιά μπορούν να βελτιώσουν την επίδοση τους στο σχολείο. Γι αυτό πρέπει να μελετούν με πρόγραμμα, να συμμετέχουν στο μάθημα με προσοχή, να ζητούν από τους καθηγητές τους να τους λύνουν τις απορίες τους και ό,τι άλλο τους απασχολεί και γενικότερα να ακολουθούν όλες τις οδηγίες που τους δίνονται στο σχολείο.

9. Τι θα κάνω αν οι γονείς μου έχουν υπερβολικές απαιτήσεις για την επίδοσή μου; Πολύ δύσκολη ερώτηση. Πρέπει πρώτα να διερευνηθούν οι δυνατότητες σου για να κριθεί αν είναι υπερβολικές οι απαιτήσεις ή όχι. Αυτό μπορεί να γίνει με συζήτηση με τους καθηγητές σου και σένα, να συζητηθεί με τους γονείς και τους καθηγητές σου και νομίζω ότι σίγουρα θα βρεθεί η σωστή λύση. Πάντως αυτό σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να σου δημιουργεί άγχος.

Από τους μαθητές του Γυμνασίου Κυπαρισσίας υπό την καθοδήγηση της εικαστικής Isabelle Bachmann.

10. Θα γίνω αποδεκτός από τους νέους συμμαθητές μου; Φοβάμαι ότι θα με κοροϊδεύσουν τα μεγαλύτερα παιδιά. Ένας από τους στόχους του σχολείου είναι και η κοινωνικοποίηση των παιδιών και η δημιουργία δεσμών φιλίας, σεβασμού και εκτίμησης μεταξύ των παιδιών του σχολείου και προς αυτό το σκοπό καταβάλλεται προσπάθεια από όλους. Στα πλαίσια αυτά εφόσον δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα μεταξύ των παιδιών οι εκπαιδευτικοί συντελούν στην ομαλή επίλυσή του και στην καταπολέμηση τέτοιων φαινομένων.

11. Σε ποιον θα μπορώ να μιλήσω για όποιο πρόβλημα με απασχολεί; Πρώτα απ' όλα ότι σε στεναχωρεί πρέπει να το αναφέρεις στους καθηγητές σου ή στο διευθυντή του σχολείου και αυτοί σίγουρα θα μπορέσουν να σε βοηθήσουν με τον καλύτερο τρόπο.

12. Με τις απουσίες τι ισχύει; Κάθε παιδί πρέπει να αποφεύγει να απουσιάζει από το σχολείο παρά μόνο για σοβαρούς λόγους υγείας. Υπάρχουν συγκεκριμένα όρια απουσιών που όταν τα υπερβείς θα αναγκαστείς να επαναλάβεις την ίδια τάξη. Συγκεκριμένες οδηγίες θα λάβεις όταν έρθεις στο γυμνάσιο.

13. Με τις αποβολές τι γίνεται; Οι τιμωρίες που υπάρχουν είναι κλιμακωτές και ανάλογες με το παράπτωμα. Συγκεκριμένα: 1. Παρατήρηση 2. Επίπληξη 3. Ωριαία αποβολή 4. Αποβολή μίας ή όλων της ημερών 5. Άλλαση σχολικού περιβάλλοντος (ο μαθητής υποχρεώνεται να αλλάξει σχολείο).

14. Έχω ακούσει πως οι μαθητές στο Γυμνάσιο ψηφίζονται. Είναι αληθίεια; Τι εκλέγουν όταν ψηφίζονται; Οι μαθητές στο Γυμνάσιο εκλέγουν Πενταμελές Συμβούλιο που εκπροσωπεύει το τμήμα τους και Δεκαπενταμελές Συμβούλιο που αντιπροσωπεύει όλους τους μαθητές του σχολείου. Τα Συμβούλια αυτά επιλύουν σε συνεργασία με τους Διδάσκοντες και το Διευθυντή τα θέματα που αφορούν τους μαθητές και το σχολείο και συμμετέχουν εκφράζοντας την άποψή τους στο Σύλλογο Διδασκόντων όταν πρόκειται να τιμωρηθεί κάποιος μαθητής. Επίσης για σοβαρότερα θέματα που απασχολούν τη σχολική κοινότητα συμμετέχουν στο σχολικό συμβούλιο.

15. Έχω διαβάσει σε μια αφίσα πως το Δεκαπενταμελές κάποιου Γυμνασίου οργανώνει πάρτι. Αυτή είναι η αρμόδιωτητα του Δεκαπενταμελούς; Όχι. Αυτή είναι μόνο μία από τις δραστηριότητες που αναπτύσσει το Δεκαπενταμελές.

Ερωτήσεις παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες

1. Αξιολογήθηκα στο Κέντρο Διάγνωσης, Διαφοροδιάγνωσης και Υποστήριξης (ΚΕΔΔΥ). Είπαν πως έχω μαθησιακές δυσκολίες. Στο Δημοτικό ο δάσκαλός μου δεν αξιολογούσε τα λάθη μου και το γραπτό μου αλλά τη γενικότερη παρούσια μου στην τάξη. Τώρα που θα πάω στο Γυμνάσιο τι θα γίνει; Στο Γυμνάσιο ένα παιδί με μαθησιακές δυσκολίες αντιμετωπίζεται ειδικά και σύμφωνα με τις οδηγίες του ΚΕΔΔΥ. Μπορεί να ενταχθεί σε τμήματα ένταξης ειδικά γι' αυτά τα παιδιά ή να

παραμείνει στο τμήμα του και να αξιολογείται με επεικεια και σύμφωνα με τις υποδείξεις του σχολικού συμβούλου.

2. Οι αδύνατοι μαθητές έμαθα πως δεν έχουν θέση στο Γυμνάσιο. Είμαι αδύνατος μαθητής, οπότε γιατί πρέπει να πάω στο Γυμνάσιο, για να με διώξουν; Κάνεις μεγάλο λάθος. 'Όλοι οι μαθητές έχουν θέση στο Γυμνάσιο και με ουσιαία προσπάθεια και καθοδήγηση μπορούν να βελτιώσουν την επίδοσή τους. Επίσης μέσα από διάφορες

δραστηριότητες μπορεί το κάθε παιδί να ανακαλύψει τις ιδιαίτερες ικανότητές του.

3. Υπάρχουν τμήματα ένταξης στο Γυμνάσιο; Η δημιουργία τμημάτων ένταξης απαιτεί ένα ελάχιστο αριθμό 3 ή 4 μαθητών ανά τάξη. Εφόσον αυτός ο αριθμός δε συγκεντρώθει γίνεται προσπάθεια από τους διδάσκαλους να διαφοροποιείται η διδασκαλία μέσα στην τάξη και να προσαρμόζεται ανάλογα με τις ειδικές ικανότητες κάθε παιδιού.

Από την καλοκαιρινή γιορτή του σχολείου μας

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΟΥ ΑΪ- ΓΙΑΝΝΗ ΤΟΥ ΚΛΗΔΟΝΑ

(το έθιμο αναβίωσαν οι μαθητές της Έκτης τάξης)

Οι γιορτές αρχίζουν το απόγευμα της 23ης Ιουνίου. Όλες οι νέες και οι νέοι μαζεύονται αργά το απόγευμα σ' ένα γειτονικό μεγάλο

σπίτι ή έξω σε μια μεγάλη αυλή, συνήθως κάτω από μια κληματαριά, και διαλέγουν μεταξύ τους κι από την παρέα τους ένα παλιάρι που είναι πιο άξιο, από μεγάλη οικογένεια που να τον λένε οπωσδήποτε Γιάννη. Τον Γιάννη, λοιπόν, τον στέλνουν με μια μικρή βαρέλια ή ένα κανάτι στη βρύση, ή στο πηγάδι να φέρει «αμίλητο νερό». Θα πρέπει να πάρει το νερό από τη βρύση χωρίς να μιλήσει σε κανέναν στο δρόμο που θα συναντήσει, ούτε όταν πηγαίνει στη βρύση, ούτε όταν παίρνει το νερό, ούτε στο δρόμο όταν θα γυρίζει. Όταν φτάσει με το αμίλητο νερό στο σπίτι που τον περιμένουν οι κοπελιές με τους νέους της παρέας τους, παίρνουν το νερό και το ρίχνουν σε ένα μεγάλο καζάνι ή σε μια βαθιά πήλινη γαβάθα (λεκάνη) που την έχουν ονομάσει «κλήδονα». Μέσα στον κλήδονα με το αμίλητο νερό, ρίχνουν όλες οινέες και διοργανώνουν μια μεγάλη αντικείμενο που έχουν επάνω τους, δαχτυλίδια, σκουλαρίκια, κουνιμά, καρφίτσες διακοσμητικές, νομίσματα, καρόδια, αμύγδαλα κλπ. Ρίχνοντάς τα μέσα παρακαλούν να βγει το ριζικό τους και να παρουσιαστεί στον ύπνο τους. Αφού ρίξουν

όλα αυτά τα αντικείμενα, τα «ριζικάρια» μέσα στον κλήδονα σκεπάζουν τη λεκάνη με ένα κόκκινο πανί, μαντήλι ή σεντόνι και το βάζουν στη μέση της αυλής ή στο χαριάτι. Τον αφήνουν εκεί όλη τη νύχτα για τον βλέπουν τα άστρα και να αποκτήσει μαγική δύναμη. Τα «ριζικάρια» τα επισκέπτεται κατά τη νύχτα, λένε, η μοίρα του καθενός και γράφει επάνω στο κάθε «ριζικλαρι» το μέλλον και το τυχερό του. Γύρω από τον κλήδονα, οι νέες και οι νέοι αρχίζουν τον χορό και τα τραγούδια, οι γερόντισσες τα πειράγματα και καμιά φορά χορεύουν κι αυτές με τους νέους, μέχρι που αρχίζει να μπαίνει η νύχτα, να σουρουπώνει. Τότε αφήνουν τον κλήδονα και πηγαίνουν στην άκρη της αυλής και συνήθως σε σταυροδρόμι, κοντά στη γειτονιά κι ανάβουν φωτιές, τις «φουγγαρίες» για να κάψουν την παλιά – περιστή- ρίγανη και τα στεφάνια με τα λουλούδια της Πρωτομαγιάς. Όλοι οι παρευρισκόμενοι, νέοι και νέες, ακόμα και μεσήλικες πηδούν πάνω από τη φωτιά τρεις φορές, για να αφήσουν πίσω τις αρρώστιες και ότι, αλλού κακό τους βασανίζει. Πηδούν πάνω από την φωτιά και φωνάζουν δυνατά «πηδάω τη φωτιά τ' Αγιάννη, αρρώστια να μη με πάνει». Τα τραγούδια και οι χοροί κρατούν μέχρι αργά τη νύχτα κι αν τελειώσει η ρίγανη και τα φρύγανα, ρίχνουν στη φωτιά ξύλα που έχουν στις αυλές για να κρατάει η φωτιά αναμμένη. Από τις φωτιές που ανάβουν, η γιορτή αυτή πήρε το προσωνύμιο του «Αγιάννη του Λαμπαδιάρη ή του Ριγανά».

Το πρωί, ανήμερα του Αγιάννη, μετά την εκκλησία, όλες οι νέες και νέοι που έχουν από το βράδυ ρίξει τα «ριζικάρια» στο

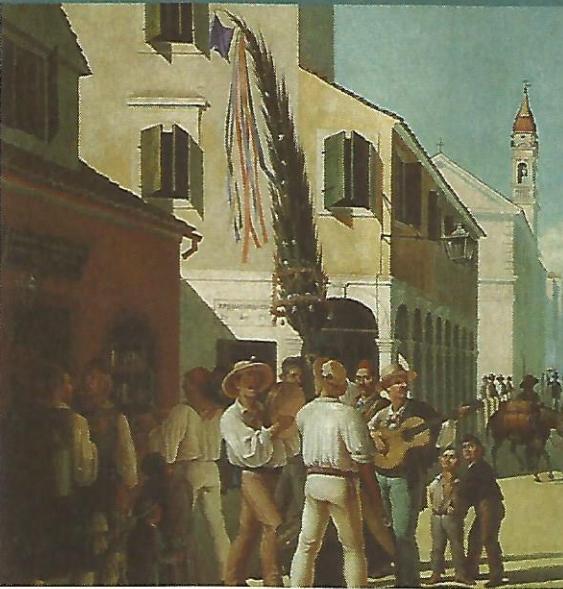
δοχείο του κλήδονα με το αμίλητο νερό μαζεύονται γύρω από τον κλήδονα και προσέχουν να μη λείπει κανείς. Βγάζουν το κόκκινο πανί που έχουν σκεπάσει το δοχείο και δένουν τα μάτια του νέου, που είχε φέρει το αμίλητο νερό με ένα μαντήλι μεταξώπο για να μη βλέπει. Ο Γιάννης έτοι τυφλοδεμένος, βάζει το χέρι του μέσα στο δοχείο και βγάζει ένα ένα τα «ριζικάρια» που οι κοπέλες έχουν ρίξει στον κλήδονα. Βγάζοντας ένα ένα από μέσα τα «ριζικάρια», τα γνωρίζουν οι άλλοι και δίνουν το καθένα σε αυτόν που του ανήκει, αφιερώνοντάς του ένα δίστιχο. Στο τέλος του λένε: «Να ζήσεις πολλά χρόνια!» Στις κοπέλες λένε: «Να είσαι και του χρόνου καλά και να είσαι όμορφη και χαρούμενη, να σε πάρει ένας πλούσιος και όμορφος νέος». Τα ίδια περίπου λένε και στο αγόρι, να πάρει μια όμορφη κοπέλα. Όταν βγήκε το τελευταίο «ριζικάρι», όλες οι κοπέλες μπουκώνουν το στόμα τους με νερό από τον κλήδονα και βγαίνουν στους δρόμους της γειτονιάς ή κρυφακούν μέσα από το παράθυρο τους ή βγαίνουν στον κήπο του σπιτιού τους για να ακούσουν αντρικό όνομα. Το πρώτο όνομα που θα ακούσουν θα είναι το όνομα του άντρα που θα παντρευτούν. Κατ' αντιστοιχία κάνουν το ίδιο και τα αγόρια της παρέας. Οι κοπέλες που παίρνουν μέρος στο κλήδονα και τα «ριζικάρια» παίρνουν έναν καθρέφτη, καλύπτουν το κεφάλι τους με ένα κόκκινο πανί – μαντήλι και πηγαίνουν στη πηγάδι, αν δεν υπάρχει πηγάδι, σε μια λιμνούλα ή σ' ένα καζάνι και με κατάλληλες κινήσεις του καθρέφτη βάζουν μέσα στο νερό και περιμένουν αρκετές ώρες για να δουν στον καθρέφτη τον νέο που θα πάρουν σύζυγο.

Γ' τάξη

Η ΠΙΡΠΙΡΟΥΝΑ (αναβίωση του εθίμου από τη Β' τάξη)

Μια ξεχωριστή περίπτωση μετάμφετσης στα πράσινα είναι η «Πιρπιρούνα ή Περπερούνα», έθιμο που γινόταν κυρίως από τον αγροτικό πληθυσμό σε περιόδους παρατεταμένης ανομβρίας το φθινόπωρο ή την άνοιξη. Η Μάνα Γη, χωρίς το νεράκι του Θεού, όπως λέγανε γινόταν στείρα. Γ' αυτό έντυναν ένα μικρό κορίτσι, συνήθως φτωχό ή ορφανό (για να το λυπάται ο Θεός), μένα στολιζαν με πρασινάδες, κλαδιά και λουλούδια. Η Πιρπιρούνα γύριζε από σπίτι σε σπίτι, ενώ οι υπόλοιποι της συνοδείας της τραγουδούσαν το παρακλητικό τραγούδι για βροχή, κρατώντας ένα δυο δοχεία με νερό. Όποιον συναντούσαν στον δρόμο τον ράντιζαν. Οι νοικοκυρές ράντιζαν την Πιρπιρούνα με νερό, ώσπου να στάξει στη γη σαν να είχε βρέξει πραγματικά και έδιναν την ευχή: «Καλή βροχή να δώσει ο Θεός».

Β' τάξη

Στις γειτονιές της Ζακύνθου τα παλιά χρόνια ακούγονταν οι γλυκές μελωδίες της καντάδας, ένα ιδιόμορφο είδος λαϊκού τραγουδιού με μια χαρακτηριστική μελωδική και ευχάριστη δομή.

Τραγούδια που μιλούσαν για τα όμορφα και ξένιαστα

χρόνια της εφηβείας, για χρόνους περασμένους, για έρωτα, για αγάπες. Ένα μελωδικό ταξίδι σε άλλες εποχές και αξίες. Αυτή είναι η καντάδα.

Για τις καντάδες υπήρχαν τα ψυχαγωγικά και τα καθαρά

συναίσθηματικά κίνητρα. Στα ψυχαγωγικά ήταν οι περιπτώσεις, που για την ολοκλήρωση της διασκέδασης μιας παρέας, ύστερα από μια κρασοκατάνυξη, έβγαιναν στους δρόμους και τα σοκάκια τη νύχτα, χωρίς άλλο ιδιαίτερο λόγο, πέρα από την ευθυμία και την ιδιαίτερη ψυχολογία που δημιουργεί η νύχτα στους κανταδόρους, στις σιωπηλές γειτονιές και τραγουδούσαν συνήθως εύθυμα τραγούδια, για τα λουλούδια, για τις φυσικές ομορφιές, για τις ομορφιές της ζωής.

Οι καντάδες, που κατείχαν ιδιαίτερη θέση, ήταν εκείνες που υπαγορεύοταν από το συναίσθημα, τον έρωτα, την αγάπη. Ήταν αυτές που ανέσυραν από τα βάθη της ψυχής τα πιο έντονα, τα πιο αγνά και πραγματικά αισθήματα. Οι καντάδες αυτές δεν είχαν σχέση με την ψυχαγωγία, αλλά με την ανάγκη εκτόνωσης του ερωτικού πάθους με την Πλατωνική έννοια. Αυτές οι καντάδες δεν χρειαζόταν προοίμιο το κρασί. Η μέθη υπήρχε, εκείνη της ψυχής, του έρωτα, που καθοδηγούσε και αποφάσιζε για λογαριασμό των κανταδόρων.

Οι καντάδες όμως συνδέθηκαν στενά, με τη συνήθεια των νέων να τραγουδούσαν τα βράδια κάτω από το παράθυρο της αγαπημένης τους, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό τα αισθήματά τους.

Οι καντάδες ανήκουν πα στο παρελθόν. Μαζί με τις καντάδες, έφυγε και η αθωότητα του ερωτικού καλέσματος.

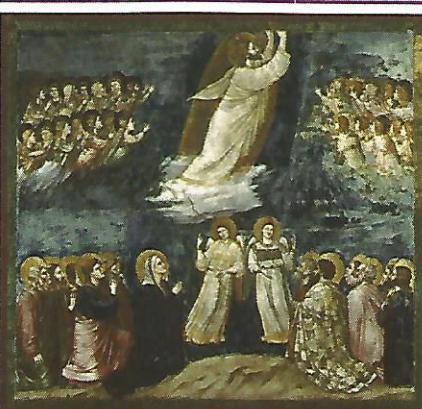
Δ' τάξη

«Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ» Καλύμνιος χορός

Στη φετινή καλοκαιρινή γιορτή του σχολείου μας οι μαθητές της Ε' τάξης χόρεψαν τον «Μηχανικό», χορό της Καλύμνου, εμπνευσμένο από τον Καλύμνιο Καθηγητή Φυσικής Αγωγής, Θεόφιλο Κλωνάρη. Ο χορός δείχνει τον πόνο, τον καμπό και την προσπάθεια του σφουγγαρά, που έχει μείνει παράλυτος από την νόσο των δυτών, να χορέψει και την ψυχική του υπέρβαση, το ξεπέτεγμα στη ζωή. Ο χορός είναι αφιερωμένος σ' όλους εκείνους που έχασαν τη ζωή τους ή έμειναν παράλυτοι βουτώντας για σφουγγάρια.

Ε' τάξη

η γιαγιά θυμάται...

Της Αναλήψεως...

Σαράντα μέρες από την Ανάσταση είναι η Πέμπτη της Αναλήψεως, η μέρα που ψάλλεται για τελευταία φορά το Χριστός Ανέστη! Είναι ο κύκλος του Πάσχα που κλείνει. Σε όποιο σπίτι έμειναν δάφνες και λουλούδια από το Πάσχα πρέπει να κασούν. Η γιαγιά μου έλεγε τα μεσάνυχτα ο πιστός θα δει τους ουρανούς που ανοίγουν για να περάσει ο Χριστός. Όσοι είναι καθαροί ξαγρυπνούν τη νύχτα να δουν τον Κύριο που αναλείφεται. Οι άξιοι βλέπουν ένα φως που ανεβαίνει στον ουρανό. Είναι ακόμη εκείνη η μέρα που οι ψυχές των νεκρών που από την ημέρα της Ανάστασης ήταν ελεύθερες να κυκλοφορούν στη γη, ανάμεσα στους ζωντανούς και στους οικείους τους, με την Ανάληψη του Χριστού, πρέπει να γυρίσουν στον τόπο τους. Είναι πικραμένες για το λόγο αυτό, αλλά οι δικοί τους τις βοηθούν να βρουν ήσυχα και με ευχαριστηρή τον δρόμο τους.

Στο χωριό Κάκκαβα...

Κάκκαβα της Μεσσηνίας. Την μπουκούβάλα την φτιάχνουν οι νοικοκυρές του χωριού και είναι βασικά μια πίτα τριμμένη που τη μοιράζουν στη γειτονιά, στους φιλοξενούμενους και έχει σαν σκοπό το συγχωρεμό του Χριστού και όλων όσων έχουν φύγει από τη ζωή. Η συγκεκριμένη μπουκούβάλα του χωριού είναι πρόγραμμα πολύ ωραία και φτιάχνεται από τρία υλικά. Πρώτον από ψωμί που τρίβεται σε κομματάκια, δεύτερον από βούτυρο και τρίτον από ζάχαρη... Υστερα από το τέλος της θείας λειτουργίας στον ναό της Αναλήψεως του χωριού οι κάτοικοι του χωριού και οι φιλοξενούμενοι πηγαίνουν ακριβώς απέναντι που βρίσκεται το πρώην Δημοτικό Σχολείο του χωριού, στον ευρύχωρο προσάστιο χώρο για να περάσουν ευχάριστα το επόμενο διάστημα τρώγοντας «μπουκούβάλα» και πίνοντας ντόπιο γλυκό κρασί προσφορά του συλλόγου... Να θυμίσουμε ότι παλιότερα η μπουκούβάλα μοιραζόταν έξω από τον ναό του χωριού και εκεί στον προαστιού χώρο γινόταν η φαγοποσία...

Μπάνιο στη θάλασσα

Υπάρχει όμως και η τρίτη παραδοσιακή διάσταση της γιορτής της Αναλήψεως κι αυτή είναι η κάθοδος στη θάλασσα. Η γιορτή της Αναλήψεως ήταν κατά κάποιο τρόπο η πρώτη μέρα του καλοκαιριού για μας, γιατί έπρεπε να πάμε στη θάλασσα και να βουτήσουμε -αν όχι να κολυμπήσουμε- έστω τα πόδια μας στο νερό για το καλό, μετά τη λειτουργία. Έπρεπε να κάνουμε τον σταυρό μας και να μετρήσουμε σαράντα κύματα με τις χούφτες μας, όσες και οι μέρες που πέρασαν από το Πάσχα. Οι νοικοκυρές μάζευαν νερό στα μπουκάλια από τη θάλασσα, από τα σαράντα κύματα, τα έφερναν στο σπίτι για να ραντίσουν τον χώρο κι έλεγαν: «Οπως αναλείφτηκε ο Χριστός έτσι να αναλειφτεί από το σπίτι μας κάθε κακό. Να αναληφθεί η κακογλωσσία, η αρρώστια και το κακό μάτι!». Φυλάγαμε κιόλας νερό να το έχουμε όλο το χειμώνα για γιατρικό σε πρήξιμο, δάγκωμα ή αρρώστια.

Δήμητρα Δημητροπούλου Δ' τάξη

Καλοκαίρι! Όρα για ατελείωτα παιχνίδια...

Το ερωτηματολόγιο απάντησαν 160 μαθητές οι οποίοι είχαν περισσότερες από μία επιλογές.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1) Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι όταν είσαι μόνος/η σου στο σπίτι;

- α) Ηλεκτρονικά 90
- β) TV 110
- γ) Παζλ 56
- δ) Κατασκευές 32
- ε) Σκέιτ 19

2) Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι στο σπίτι με παρέα;

- α) Επιτραπέζια 115
- β) Ηλεκτρονικά 87
- γ) Κατασκευές 32
- δ) Ποδόσφαιρο 63
- ε) Κούκλες 42
- στ) Κρυφτό 95
- ζ) Κυνηγητό 17

3) Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι όταν είσαι μόνος/η έξω από το σπίτι;

- α) Μπάλα 156
- β) Ποδήλατο / Πατίνι 148
- γ) Ηλεκτρονικά 95
- δ) Μπάσκετ 73
- ε) Σκαρφάλωμα 21
- στ) Περπάτημα 2

4) Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι όταν είσαι έξω από το σπίτι με παρέα;

- α) Κυνηγητό 152
- β) Κρυφτό 125
- γ) Ποδόσφαιρο 137
- δ) Βόλεϊ 82
- ε) Τυφλόμυγα 46
- στ) Παρακολούθηση 32
- ζ) Ψείρες 60
- η) Πυραμίδα 25
- θ) Κρεμάλα 13

5) Ποια αθλητικά ομαδικά παιχνίδια ξέρεις;

- α) Μπάσκετ 136
- β) Ποδόσφαιρο 154
- γ) Βόλεϊ 112
- δ) Τένις 96
- ε) Πόλο 44
- στ) Χόκεϊ 12
- ζ) Ράγκμπι 8

6) Ποια άλλα ομαδικά παιχνίδια ξέρεις;

- α) Κρυφτό 112
- β) Κυνηγητό 148
- γ) Μήλα 130
- δ) Κορόιδο 95
- ε) Καρχαριάκια 50
- στ) Ψείρες 89
- ζ) Βασιλικό 10
- η) Τρενάκι 37
- θ) Μακριά Γαϊδούρα 23
- ι) Επιτραπέζια 126

7) Τι παιχνίδια παίζεις στο διάλειμμα;

- α) Κυνηγητό 58
- β) Κρυφτό 43
- γ) Κάρτες 10
- δ) Πατητό 23
- ε) Ψείρες 39
- στ) Τρενάκι 25
- ζ) Πυραμίδες 12
- η) Τρελοβόλει 34

8) Πόσες ώρες παίζεις κάθε μέρα μετά το σχολείο;

- α) 1 ώρα 98
- β) 2 ώρες 26
- γ) 3 ώρες 13
- δ) Περισσότερο 18
- ε) Καθόλου 5

9) Σου αρέσει να παίζεις μόνος ή με άλλους;

- α) Με άλλους 145
- β) Μόνος 15

10) Πόσο συχνά παίζεις με άλλους;

- α) 1 μέρα τη βδομάδα 12
- β) 2 μέρες τη βδομάδα 8
- γ) 3 μέρες τη βδομάδα 4
- δ) Κάθε μέρα 136

11) Με ποιους άλλους παίζεις;

- α) Αδέρφια 80
- β) Γονείς 32
- γ) Φίλους 148

12) Τι παιχνίδια παίζανε οι γονείς σου;

Κλέφτες κι αστυνόμους, μακριά γαϊδούρα, κουτσό, λάστιχο, σκοινάκι, βόλους, πεντόβολα, ψείρες, κότσι, κάστρο, κορόιδο, σκλαβάκια, πάτσι πάτσι, τυφλόμυγα, μπάλα, πλακάκια.

ΟΜΑΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ - ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Είμαστε παιδιά και μας αρέσει το παιχνίδι. Θέλουμε να παίζουμε με τους φίλους μας πο πολύ παρά μόνοι μας. Νιώθουμε περισσότερη χαρά όταν είμαστε πολλοί μαζί. Για να παίζουμε όμως ωραία μαζί χρειάζεται προσπάθεια από όλους. Να τηρούμε τους κανόνες του παιχνιδιού. Να αποφεύγουμε πονηριές και σκανταλιές. Να σέβεται ο ένας τον άλλον. Να ζητούμε συγγνώμη για τα λάθη μας. Να καλλιεργούμε κλίμα εμπιστοσύνης και φιλίας μέσα στην ομάδα.

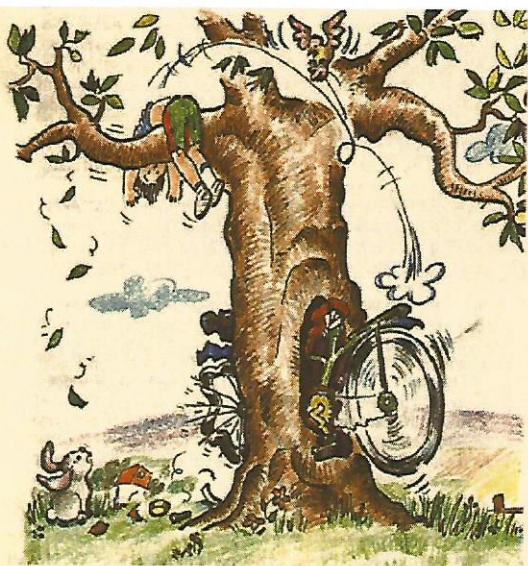
Γ' τάξη

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΜΑΣΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΑΣ

Τα παιχνίδια είναι η αγαπημένη συντροφιά των παιδιών. Αυτά μας βοηθούν να περνάμε πολλές ώρες ευχάριστα. Όλα τα παιδιά αγαπούν τα παιχνίδια και όλα θέλουν να έχουν πολλά από αυτά. Στα παιχνίδια μας λοιπόν πρέπει να συμπεριφερόμαστε όπως στον καλύτερο μας φίλο, με αγάπη και φροντίδα. Να τα σεβόμαστε, να τα προστέχουμε, να μην τα σπάμε και να μην τα πετάμε. Να τα φυλάμε σε μέρος που δεν κινδυνεύουν να χαλάσουν από τα χέρια των αδερφών μας ή από τον ήλιο κι αν χαλάσουν να τα δίνουμε στους μεγάλους να τα φιλάζουν κι όχι να προσπαθούμε εμείς να κάνουμε τον ειδικό γιατί είναι σίγουρο ότι έτοιμοι να καταστρέψουμε εντελος. Γενικά η συμπεριφορά μας απέναντι τους να είναι σαν να έχουν κι αυτά ψυχή!!!

«Ημον για μικρό παιδάκι με καθαρή καρδιά
είχα τ' ονειρό μου, το ποδήλατό μου
κι όλα έμοιαζαν σωστά...»

Εσύ και το ποδήλατό σου

Πριν ξεκινήσεις τη βόλτα σου με το ποδήλατο βεβαιώσου για τα εξής:

Να λειτουργούν τα φρένα, το τιμόνι, το κουδούνι και τα φώτα, αν πλησιάζει να νυχτώσει.

Να έχεις τουλάχιστον έναν αριστερό καθρέφτη στο ποδήλατό σου.

Να έχουν τα λάστιχα του ποδηλάτου σου τον κατάλληλο αέρα, και να είναι σε καλή κατάσταση.

Να φοράς τα κατάλληλα ρούχα ώστε να σε βλέπουν οι άλλοι στο δρόμο εύκολα.

Μην ξεχάσεις να πάρεις μαζί σου το κράνος. Ποτέ μην κάνεις ποδήλατο χωρίς να φοράς το κράνος σου.

Όταν μεταφέρω αντικείμενα στο ποδήλατο:

Πρέπει να τα τοποθετώ στο μπροστινό καλάθι ή σε ειδικό σακίδιο στην πλάτη μου.

Να προσέχω τα ρούχα μου να είναι τέτοια που να μη κινδυνεύω να μπλεχτούν στην αλυσίδα του ποδηλάτου μου.

Να μην ακούω μουσική (ράδιο-γουόκμαν) κατά τη διαδρομή με το ποδήλατο.

Όταν βγω στο δρόμο:

Να είμαι σίγουρος ότι οι οδηγοί των άλλων οχημάτων με βλέπουν στο δρόμο.

Πώς πρέπει να κυκλοφορώ

Να οδηγώ πάντοτε στη δεξιά μεριά του δρόμου.

Να μην ανεβαίνω στα πεζοδρόμια.

Να σέβομαι τις διαβάσεις των πεζών.

Να δίνω στους πεζούς προτεραιότητα.

Να μην παρκάρω το ποδήλατό μου σε ακατάλληλο σημείο.

Όταν είσαι στο δρόμο με το ποδήλατο:

Μην κρατιέσαι από άλλα οχήματα ή άλλο ποδήλατο.

Όταν προσπερνάς να ελέγχεις πίσω και μπροστά το δρόμο, να τηρείς στις προσπεράσεις τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας.

Να μην πλησιάζεις πολύ άλλα οχήματα.

Όταν οδηγώ σε δρόμο μεγάλης κυκλοφορίας φροντίζω:

Να είμαι υπεύθυνο άτομο και να δίνω σαφή σήμα στους άλλους οδηγούς για τις προθέσεις μου.

Να ειδοποιώ τον οδηγό που έρχεται πίσω μου με το αριστερό ή το δεξιό μου χέρι για το τι προτίθεμαι να κάνω.

Θα πρέπει να κρατώ πάντα το τιμόνι με τα δυο μου χέρια και μόνο όταν χρειαστεί να κάνω σήμα να αφήνω τη μια μεριά.

Όταν κυκλοφορώ με άλλους ποδηλάτες θα πρέπει να πηγαίνουμε ο ένας πίσω από τον άλλο.

Δεν πρέπει να μεταφέρω άλλο άτομο στο ποδήλατο.

Σεβασμός στους πεζούς και ιδιαίτερα στα παιδιά και στους ηλικιωμένους:

Δεν καταλαμβάνω ποτέ το πεζοδρόμιο ή τη διάβαση με το ποδήλατό μου.

Δεν παρκάρω το ποδήλατό μου σε χώρο που να εμποδίζει τη διέλευση των πεζών.

Σέβομαι τα κατοικίδια ζώα που τυχόν κυκλοφορούν στο δρόμο:

Όταν ένα κατοικίδιο βρεθεί στο δρόμο μου δεν το τρομάζω χρησιμοποιώντας το κουδούνι του ποδηλάτου μου.

Αν τρομάξω ένα κατοικίδιο ίσως μου επιτεθεί και με ρίξει από το ποδήλατό.

Δε βγάζω βόλτα το κατοικίδιό μου με το ποδήλατο, δεν οδηγώ το ποδήλατο κρατώντας το σκύλο μου από το λουρί.

Προσοχή τη νύχτα και ιδιαίτερα όταν ο καιρός δεν είναι καλός:

Να έχεις πάντα τα φώτα σε λειτουργία μπροστά και πίσω.

• Να φοράς τα κατάλληλα ρούχα για να σε βλέπουν τα άλλα οχήματα.

Να κρατάς και με τα δυο χέρια το τιμόνι διότι μπορεί να δημιουργηθούν λακκούβες στο δρόμο από μια δυνατή βροχή.

Ποια φώτα πρέπει να έχει το ποδήλατό σου;

Το ποδήλατό σου θα πρέπει να έχει οπωσδήποτε τα εξής φώτα:

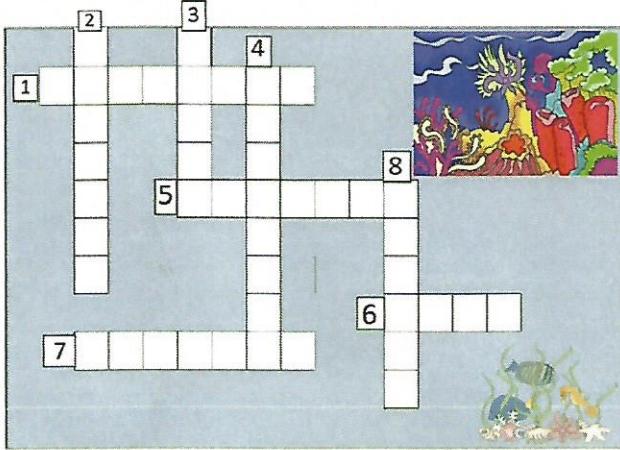
Φως μπροστά λευκό ή κίτρινο.

Φως πίσω κόκκινο.

Φως ανακλαστικό πίσω κόκκινο.

if your dreams don't scare you, they're not big enough...

2 Ο βυθός της θάλασσας είναι ένας κόσμος διαφορετικός, με πολλή ζωή, χρώματα και περιπέτειες! Ανακαλύπτουμε τον κόσμο αυτό, μέσα απ' το μικρό σταυρόλεξο του βυθού!

- Δεν είναι αστακός, όμως είναι ένας από τους κοντινούς συγγενείς του. Όποιος είναι τσιγγύνης λέμε ότι έχει ... στις τσέπες.
- Το μεγαλύτερο θηλαστικό και βέβαια το μεγαλύτερο ζώο που υπάρχει αυτή τη στιγμή μέσα κι έξω απ' τη θάλασσα.
- Όπως τα χόρτα φυτρώνουν στη σεριά, έτσι και τα... φυτρώνουν στο βυθό της θάλασσας.
- Το όνομά του πιθανότατα το έχει πάρει απ' το χαρακτηριστικό σχήμα του, το οποίο θυμίζει αστέρι.
- Υπάρχει και λοιλούδι στη σεριά. Το θαλάσσιο όμως είναι σαρκοφάγο και μπορεί να μετακινείται λίγες φορές στη ζωή του. Το όνομά της μας θυμίζει τον άνεμο.
- Χωρίς αυτό δεν υπάρχει ζωή, ούτε στη θάλασσα, ούτε στη ξηρά! Το βρίσκουμε στον ωκεανό, στα ποτάμια και στις λίμνες.
- Ήταν και μυθικό πλάσμα. Όποιος τολμούσε να την κοιτάξει στα μάτια πέτρωνε.
- Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ο σκατζόχοιρος της θάλασσας.

Αχ! Καλοκαιράκι!

Κάθε χρόνο ανυπομονώ να έρθεις με χαρά!
Αχ! Δεν μπορώ να περιμένω άλλο, βρε παιδιά.
Θέλω στη θάλασσα να πάω στη νεροτοσουλήθρα να κυλάω!
Στην πισίνα τη δροσερή παγωτό να τρώω στη στιγμή.
Αχ! Γλυκό καλοκαιράκι, πώς σε νοσταλγώ...
Ξέρεις όλα τα παιδάκια με χαρά σε περιμένοντα για να φάνε ένα ωραίο παγωτό!
Όταν θα έρθεις, βρε εσύ, θα' ρθει ο ήλιος στη στιγμή και η ζέστη από πίσω για να κουτρουβαλήσω.
Αχ! Πώς σε περιμένω...
Γι' αυτό έλα γρήγορα, καλό μου ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

Ελένη Μαγριπλή Στ' τάξη

KOYIZ

Πώς ονομάζεται αυτός που κρατά τον εαυτό του; (αυτοκράτωρ)
Τι κάνω όταν γυρίζω ένα πανί; (πανι-γυριζω)

Ποιος ενώ έχει κεφάλι δεν μπορεί να σκεφτεί; (καρφι)

Ποιο ποτό σου λέει ότι δε ζει; [ιούζο (ιο-ζω)]

Τι είναι δικό μας, μα το χρησιμοποιούν όλοι; (το όνομά μας)

Πώς λέγεται το άλογο που ζει στον κάμπο; (ιππόκαμπος)

Πώς λέγεται η γυναίκα που έχει γεννήσει τρία παιδιά; (γεννήτρια)

Τι ήταν για την Άννα το λέρωμα της ποδιάς της; (αναποδιά)

Πώς λέγεται η Μαρία με τα λουλούδια; (Μαριάνθη)

Μαυρέτα Κτενά Στ' τάξη

• Γιατί ο Μπάτμαν έχει πολλά λεφτά; Επειδή πάνει συνέχεια τον Τζόκερ

• Πώς λέγεται αυτός που κυνηγά τα στρονυμφάκια με το φονικό όπλο; Δρακονμέλ Γκίμπουν

• Πώς λέγεται αυτός που σταματάει τις κότες; Σταμάτης Κόκοτας

• Πώς λέγεται ο ξάδερφος του Μίκη Θεοδωράκη; Γκούφης Θεοδωράκης

• Πώς λέγεται στα αρχαία η φράση «πρώτο τραπέζι πίστα»; ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

• Τι βγαίνει από τη διασταύρωση χελώνας και κότας; Κότα με κράνος

• Τι βρήκαν ένας τράγος και ένα ελάφι στον πάτο ενός πηγαδιού; Τραγελαφικό θάνατο

• Τι κάνει μια ψείρα στο κεφάλι ενός φαλακρού; Αποτζίνωση

• Τι σημαίνουν τα αρχικά Ο.Α.Ε.Δ.; Όταν Αποτύχεις Έλα Δω

• Γιατί η Πίτσα Παπαδοπούλου αρνήθηκε την προταση γάμου που της έκανε ο Χάρης Ρώμας; Γιατί μετά θα την έλεγαν Πίτσα Ρώμα

Πελίνα Κοκκίνη Στ' τάξη

Βοήθησε τη μικρή Νεραιδούλα να βρει το θησαυρό στο βυθό.

K_____ Καλοκαιρινό, δροσερό, βαρύ φρούτο

A_____ Το βάζουμε στο σώμα μας για να μην καούμε

L_____ Πανέμορφο νησί του Ιονίου

O_____ Το έχουμε μαζί μας στη θάλασσα για να μας προστατεύει από τον ήλιο

K_____ Αυτό το κάνουμε στη θάλασσα για να μη βυθιστούμε (ουσιαστικό)

A_____ Τι είναι το μελτέμι;

I_____ Ο πρώτος μήνας του καλοκαιριού

P_____ Μεγάλο νησί των Δωδεκανήσων

I_____ Το άλογο της θάλασσας!

Μαλένα Κακούτη Στ' τάξη

As έχουμε ένα όμορφο καλοκαίρι, όσο το δυνατόν πιο ζένοιαστο.

Άγγωστε η πατρίδα μας, αγαπάει πολύ το καλοκαίρι και το καλοκαίρι της το ανταποδίδει.

Τόσο μπλε!!!! Ουρανός & θάλασσα.

As φτιάζουμε χάρτινα καραβάκια, as τα γεμίσουμε όνειρα... και as τα αφήσουμε να ταξιδέψουν στο απέραντο γαλάζιο!

Καλό
καλοκαίρι!!!

